

Kaj bi brez žensk?

Mlada Vesna je dokončno prevzela skrb za novo življenje v naravi in starka zima ji s pešajočimi in tresočimi prsti le še včasih zažuga z mrzlega severa. Sonce pridobiva na moči, dnevi so vse daljši, zelenje je začelo svoj zmagoviti pohod. Topli pomladni veter nežno boža, prinaša koprnenje in poje pesmi ljubezni. Ptčki so se ženili in že spletajo gnezda. Tudi v ljudeh, še zlasti mladih, to obdobje budi sanje in hrepenenje po ljubezni. Ni čudno, da je mesec sušec, ko so marcu rekli naši predniki, posvečen ženskam. Praznovali smo dan žena, bliža se materinski dan, a tudi drugi pomladni prazniki so minevali v znamenju ljubezni in pozornosti do žensk. Predstavnice »nežnejšega« spola si to zaslužite! Zaradi vas je svet lepši, boljši, žal pa se zaradi vas stvari včasih tudi zakomplicirajo. Zaradi žensk je tudi veliko zagrenjenih moških, prihaja do sporov, v preteklosti pa je zaradi žensk prihajalo celo do vojn! Kakor koli že, v družbi ste še vedno prepogosto potisnjene v ozadje, prezrte, in v številnih družinah tudi žrtve fizičnega nasilja.

Zdi se, da je bilo življenje včasih lažje, saj so bile takrat zadolžitve med spoloma bolj naravno porazdeljene. Tudi takrat je marsikaj slonelo na ženskih ramenih, podpira-

le so tri hišne vogale, ko je bilo treba prejemati priznanja, pa so bili v ospredju moški. Osnovne naloge žensk so bile tedaj gospodinjstvo, rojevanje in skrb za otroke. Za blagostanje družin so bili zadolženi možje, ki so bili zaposleni. A tudi tedaj je veljalo, da je za uspešnim moškim največkrat v senci stala njegova najmočnejša pomočnica, svetovalka, podpornica - ženska. Seveda je tudi tedaj prihajalo do težav in ženske so bile še pogostejše žrtve fizično in tudi drugače močnejših moških. Družba je to običajno sprejemala kot samo po sebi umevno ali pa se je o tem molčalo.

Zdaj so se stvari spremenile. Večina žensk se zaposli in s svojimi zaslužki pomembno prispevajo k blagostanju družine. Vsaj na tem področju so se ženske v precejšnji meri izenačile z moškimi. Izgleda, da so si ženske v boju po enakopravnosti nadele še eno breme več. Nekatere je to prevzelo, in za napredovanje na hierarhični lestvici v poslu žrtvujejo svoje družinsko življenje. Številne ženske se raje ne poročajo, nimajo otrok ali pa skrb za družino podredijo skrbi za kariero.

To včasih »starokopitne« moške še vedno moti, ženskam pa neredko pušča tudi različne neprijetne posledice. Pogosto se tudi pri uspešnih poslovnih ženskah v podzavesti oglasi naravna želja po materinstvu. Neizpolnjeno potrebo rešujejo na različne načine. Pogosto se še bolj zaženejo v delo, poskušajo v materialnem smislu doseči še več, se povzpeti še višje na lestvici, neredko pa se spopadajo z depresijami in drugimi težavami.

Težko pa je tudi vsem drugim ženskam, ki so ob zaposlitvi ustvarile družine. Njihove materinske, gospodinske in druge »ženske« naloge se skoraj niso zmanjšale, ob tem pa morajo opravljati še vsakodnevne naloge, ki jim jih nalagajo njihove službe. Moški po končanem delu neredko lahko utrujeni pridejo domov in se predajo obnavljanju moči, bodisi s hrano, počitkom, rekreacijo, ženske pa čakajo opravila, ki jih hočeš nočeš morajo opraviti. Moški se včasih hihitajo: »Prav jim je! Same so hotele enakopravnost!«

Res je, da se miselnost počasi spreminja in da moški vse pogostejše poprimajo tudi za »ženska« opravila, da si zakonca bolj delita delo, a če smo odkriti, ženske kljub temu, da naj bi bile šibkejši spol, opravijo več družinskih opravil. Ženske znajo bolje z otroki, bolje se znajdejo s perilom in oblačili, bolj so spretne pri številnih drobni opravilih. Tudi teh stvari se moški lahko naučimo, vendar nekako ni v naši naravi, nismo narejeni za to. Ne da se nam potruditi.

Tudi zato je prav, da imamo vsaj nekajkrat na leto dneve, ko več pozornosti namenjamo ženskam. Vsaj ob takih prilikah se lahko zamislimo, kako bi si lahko še pravičnejše razdelili delo, predvsem pa je to tudi priložnost, da se ženskam zahvalimo za vse tisto, kar običajno kar spregledamo ali si mislimo, da tako mora biti.

Ko so v začetku 20. stoletja uvedli praznovanje dneva žena, so se zavzemali za pravico žensk do volitev, do enakopravnega dela in nagrajevanja za to v tovarnah. V marsičem so takratne želje že uresničene, položaj žensk v družbi pa še vedno ni povsem tak, kot bi si ga zaslužile. Pri nas, v Evropi, je to še nekako urejeno, v manj bogatih deželah Afrike, Azije in tudi Latinske Amerike pa je položaj žensk še vedno zelo slab in krivičen. Mogoče bi ob takih praznikih morali bolj razmišljati o pomoči tistim ženam. Pa ne samo razmišljati, mogoče bi morali tudi po svojih močeh kako pomagati.

Ob praznovanju »ženskih« praznikov pa je tudi prilika, da se ženskam zahvalimo za njihovo materinstvo. Tega jim ne bo mogel odvzeti noben stroj. Mati je še vedno tisti najsvetlejši lik, ki mu tudi čas ne more do živenga. Lepota mladih let prehitro mine, to, kar matere dajo otrokom, pa je tisto najdragocenejše, kar ne zbledi, in prav to je kasneje gibalo razvoja in življenja! Tudi zato moramo praznovati materinske dneve.

Vsem dekletom, ženam in predvsem materam čestitam ob njihovih praznikih!

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206

miro.stebe@siol.net

Sodelavci Odseva:

Emil Pevec, Meta Železnik, Joži Valenčak, Franci Banko, Tone Ipavec, Miha Pavšek, Mirjam Štih, Andrej Zupanc, Nuša Matan, Mateja Erčulj

in urednik fotografije **Jože Seljak**

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Joži Valenčak

Lektoriranje (*razen Uradnega vestnika*):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno in ga brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

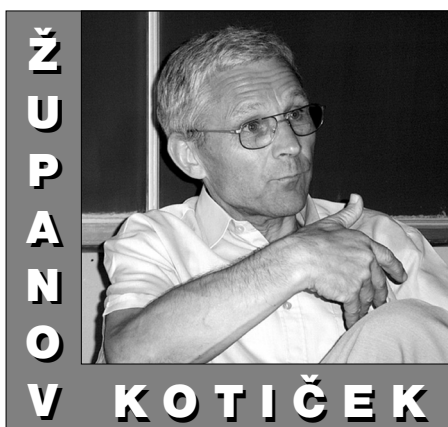
Slika na naslovnici

Hura! Pomlad je tu!

Foto: Jože Seljak

**Gradivo za
aprilsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**5.
aprila
2008**

» **T**rzinska občina je bogata, bo pa ja lahko še to financirala,« je pogosto slišati, še posebno, kadar kak občan, morda član katerega od trzinskih društev ali celo občinski svetnik, predlaga, včasih tudi zahteva, naj občina omogoči izgradnjo ali nakup nečesa, kar se pač neki skupini zdi pomembno, ali omogoči izvedbo kakšne prireditve, dodatnega programa v šoli ali v vrtcu ali česa podobnega. In čeprav je bilo o tem v Odsevu že veliko napisanega, je morda vseeno smiselno še enkrat poudariti, da resnica ni tako rožnata, kot je včasih slišati. Na kratko bi lahko rekli, da je Trzin nesporno za slovenske razmere zelo razvita občina, ni pa tako zelo bogata, čeprav se bo to komu zdelo paradoksalno. Še posebno ne več, odkar velja novi Zakon o financiranju občin, v zvezi s katerim je sicer Ustavno sodišče tudi na predlog Občine Trzin presodilo, da ni v celoti skladen z Ustavo RS, vseeno pa tudi predlog sprememb zakona, ki jih je Državni zbor RS dolžan sprejeti do konca tega leta, ne obeta, da bi se lahko položaj občin, kot so Trzin, MO Ljubljana, Log Dragomer in Šem-

peter Vrtojba, bistveno izboljšal. V zvezi s tem velja povedati, da sistem financiranja že vse od začetka ni zasnovan tako, da bi dejansko nagrajeval občine, ki veliko vlagajo v razvoj, še posebno pa ne spodbuja občin, ki vlagajo v razvoj gospodarstva in gospodarske in socialne infrastrukture. A pred uveljavitvijo novega zakona (1.1.2007) je bilo vsaj tako, da so bili tekoči dohodki občin v največji meri odvisni od izplena dohodnine na območju posamezne občine, in to je pomenilo, da je, recimo, Občina Trzin s tekočimi dohodki bolj ali manj v celoti pokrila tekoče odhodke in transfere, pri čemer gre pri odhodkih za tiste naloge in obveznosti, ki jih občina po zakonu mora financirati, oziroma za obveznosti iz naslova t.i. primerne porabe. Zaradi razvitosti občine pa so ti tekoči odhodki vedno presegali izračun primerne porabe, kajti Občina Trzin ima skoraj vse infrastrukturne sisteme v celoti zgrajene (100 %) in tudi otroke ima vse vključene v sistem organiziranega otroškega varstva; država pa pri izračunu primerne porabe v mnogih primerih (npr. otroško varstvo, vključenost ljudi v razne socialne programe ipd.) upošteva povprečja v državi. Po novem zakonu država dodeli Občini Trzin za tekoče odhodke in transfere celo nekaj manj sredstev, kot zneso izračun primerne porabe, ki je za občino Trzin krivičen ne le zaradi že omenjenega upoštevanja povprečne razvitosti v državi, temveč tudi zato, ker v Trzinu živi in troši javne dobrine veliko ljudi, ki tu niso stalno prijavljeni, kajti višina izračuna primerne porabe je odvisna tudi od števila prebivalcev s stalnim bivališče v občini.

In tako mora sedaj občina, da pokrije vse stroške za obvezne naloge, porabiti tudi del lastnih prihodkov, ki naj bi sicer bili namenjeni za razvoj. Pri čemer pa zelo težko pridobi kakršnakoli sredstva iz državnega proračuna. To pa je huda težava. Financiranje naložb je namreč v večjem delu predvideno tako, da občine sicer nimajo dovolj denarja, in pri tem sodeluje država; najbrž tudi zato, da vpliva na to, v kaj bodo občine investirale. Ker pa je Občina Trzin že dokaj razvita in ima nizek indeks razvojne ogroženosti (najnižjega poleg MO Ljubljana), zelo težko pridobi kakršnakoli sredstva iz državnega proračuna, v nekaterih primerih pa tudi težko računa na sredstva iz skladov EU, kajti ti skladi v nekaterih primerih zahtevajo poleg udeležbe občine tudi udeležbo države ali drugih občin. In tako je začarani krog zaprt. Proračun Občine Trzin pa je v resnici precej nižji, kot bi glede na njeno razvitost pričakovali, da bo. Samo za primerjavo povejmo, da npr. Občina Trzin z okrog 3.800 prebivalci pričakuje v letu 2008 okrog 3.100.000 € prihodkov, občini Moravče ali Lukovica, obe z nekaj več kot 5.000 prebivalci, pa obe precej čez 5.000.000 €, pa še do sred-

stev iz državnega proračuna veliko lažje prideta. Seveda pa ob tem, čeprav se to komu zdi čudno, v Občini Trzin v posameznih letih operiramo tudi z znatnimi presežki ob koncu leta. Ampak zakaj? Zato, ker pač leto dve, po domače povedano, šparamo, da potem lahko izvedemo kakšno večjo investicijo; pred leti npr. prizidke k OŠ Trzin, letos in v letu 2009 oddelek doma za starejše itd. In zdaj se utegne kdo vprašati, čemu so nam potem potrebne fontane, pa skromni sprejemi po proslavah in še kaj podobnega? Odgovarjam: Zato, ker je tudi življenje tako sestavljeno, da si občasno, pa če smo še tako skromni, privoščimo tudi praznovanje in druženje s prijatelji, in ker je tudi prostor oziroma bivalno okolje potrebno oblikovati tako, da v njem ustvarimo točke povezovanja in druženja (npr. trge, prireditvene prostore, parke ipd.) in estetske objekte, s katerimi se identificiramo, smo nanje ponosni, jih radi pokazemo obiskovalcem in jih ne nenadajne zapustimo potomcem v spomin na skupne prednike in tudi na nas same. To so ljudje vedeli, odkar obstoja civilizacija in odkar obstoja kultura. In mi danes občudujemo to, kar so nam zapustili. Nič ali malo vemo o tem, kako so živeli, vemo pa, in celo ponosni smo na to, kaj so zgradili ali postavili in zapisali. Pa včasih tudi niso bili vsi bogati; so pa imeli željo zapustiti sled v skupnem spominu.

Tone Peršak

9. Florjanov sejem bo 3. in 4. maja

Pod pokroviteljstvom Občine Trzin bo Turistično društvo Kanja Trzin 3. in 4. maja organiziralo IX. Florjanov sejem v Trzinu, v katerega se bodo s svojim tradicionalnim praznovanjem Florijanove nedelje vključili tudi trzinski gasilci s priložnostno sveto mašo, parado in koncertom mengeške godbe na pihala.

Kot že več let zapored bo oba sejemska dneva osrednje sejemske dogajanje potekalo na Ljubljanski cesti v Trzinu, pred gasilskim domom, in to od 9. do 19. ure.

Organizatorji vabijo, naj se s svojimi izdelki in prikazom dejavnosti predstavijo trzinski podjetniki, društva in posamezniki. K sodelovanju vabijo tudi glasbene in dramske skupine, izvajalce iger za zabavo, vodje različnih delavnic za otroke in odrasle. Čas za prijavo je do 14. aprila 2008. **INFORMACIJE IN PRIJAVNICE SO NA VOLJO NA SEDEŽU TD, Ljubljanska c. 12/f**

pa tudi preko telefona 01 564 47 30 in GSM 031 668 615 ter na www.td-trzin.si.

UO TD Kanja Trzin

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14

sreda 8 - 13 in 14 - 18

petek 8 - 13

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Gradbeno dovoljenje končno dobili

Gradnja doma za starejše občane v Trzinu je že kar »zvezda stalnica« na straneh našega glasila, in smo se mu tokrat nameravali izogniti, vendar smo slišali, da so se stvari končno le premaknile z mrtve točke in zato tokratnega pogovora z županom Antonom Peršakom nismo mogli začeti, ne da bi se pozanimali, kako je s to stvarjo. Kako je zdaj z domom za starejše občane? Ali ste končno res dobili gradbeno dovoljenje? Kdaj lahko pričakujemo začetek del na mestu novogradnje in ali lahko pride še do zavlačevanja?

Gradbeno dovoljenje smo dobili. Začetek gradnje je mogoče pričakovati takoj, ko bo gradbeno dovoljenje pravnomočno, podpisana pogodba s izvajalcem, ki je v postopku podpisovanja, in ko bo izvajalec seveda pripravil vse potrebno za začetek del.

Kako je zdaj z rekonstrukcijo Mengeške ceste? Na Direkciji RS za ceste pravijo, da so še zapleti z zemljišči pri bodočem krožišču na začetku Trzina in pri pekarni Kralj. Ali to drži? Kdaj boste podpisali pogodbo o sofinanciranju naložbe in kolikšen delež bo pri tem prevzela občina?

Tudi po naših podatkih so navedbe o zapletih točne. Občina Trzin pri reševanju teh zapletov pomaga, ne more pa jih seveda samostojno in po svoji presoji reševati, saj je investitor država. Pogodbo oziroma sporazum o sofinanciranju bomo podpisali, čim ga bomo uskladili in bo tudi s strani DRSC pripravljen za podpis. Že pred časom smo dobili osnutek sporazuma v vpogled, vendar dlje od tega za zdaj še nismo prišli. To je razumljivo, saj tudi DRSC sporazuma ne bo podpisala, dokler ne bodo izpolnjeni in znani vsi pogoji za začetek del.

Ali lahko pojasnite, kaj se zdaj dogaja z ravnanjem (zbiranjem, odvozom, predelavo in deponiranjem) komunalnih odpadkov?

Domžalski župan je predstavnikom Doba podpisal zagotovilo, da mesec dni po tem, ko bo vlada določila cene, na sedanji deponiji ne bodo več odlagali odpadkov in da tam ne bo ne centra za predelavo odpadkov pa tudi prekladalne rampe ne. Kje naj bi poslej sortirali odpadke? Ga. Podlipnikova na Ministrstvu za okolje in prostor nam je dejala, da bi morala po novem vsaka občina imeti obrat za zbiranje in ločevanje odpadkov. Ali bo tudi Trzin imel tak center na svojem ozemlju? Na vladni ravni tudi očitajo, da je na območju, ki ga pokriva Prodnik, preizek odstotek ločevanja odpadkov že na izvoru. Kaj pomeni to za Trzin?

Kar zadeva reševanje zapleta z občani Občine Domžale v naselju Dob, je po doslej znanih podatkih res tako, da so se krajani

in Občina Domžale dogovorili, da krajani pristanejo na to, da naše občine lahko odlagajo odpadke na odlagališču Dob, dokler ne bo Vlada RS potrdila cene odvoza in odlaganja odpadkov na odlagališču v Celju oziroma Logatcu (imamo pogodbi za obe odlagališči, ne moremo pa začeti z odvažanjem na eno ali drugo odlagališče, dokler nimamo potrjene cene, saj bi ravnali nezaakonito, če bi opravljali dejavnost, za katero bi vnaprej vedeli, da zanjo ni finančnega pokritja). Po drugi strani pa seveda na odlagališču Dob ne bo več dopustno odlagati, čim bo dosežena kvota, do katere v skladu z dovoljenjem Ministrstva za okolje lahko odlagamo. In ne nazadnje, dejavnost moramo opravljati, ker tako določata Zakon o gospodarskih javnih službah in Zakon o lokalni samoupravi.

Glede centrov za zbiranje in ločevanje odpadkov je seveda res, da vsaka občina mora imeti tak center, vendar ni rečeno, da ga mora imeti prav na območju občine. Nesmiselno bi bilo, ob dejstvu, da naše občine vsaj za zdaj še imajo skupnega centra za zbiranje in ločevanje odpadkov na odlagališču Dob, da zgradijo še vsaka svoj center, npr. v OIC Trzin, v Lukovici, v Mengšu ali v Moravčah; kaj pa bi pravzaprav s takim centrom v Trzinu glede na količine odpadkov, ki jih poberejo v enem dopoldnevu, počeli?

Z njim bi zasedli neko zemljišče, zelo verjetno izzvali upor prebivalcev v neposredni okolici, na njem najbrž zaposlili dva tri delavce ali bi odpadke za dan dva v tednu vozili z Doba, morali bi nakupiti vso potrebno tehniko itd. Ali ni glede na strnjeno območja teh občin smiselno, da imamo skupni center; čeprav je očitno, da je zdaj glede na dogovor vrha Občine Domžale in

krajanov Doba pred nami skupni razmislek, kje bi tak skupni center po novem lahko bil. Če bi kdo res zahteval, da vsaka majhna občina v Sloveniji zgradi tak center, ki bo potem deloval morda en dan v tednu, kar bi bilo skrajno nerazumno in potratno!

Ljudje se še vedno pritožujejo zaradi prepo-goste odsotnosti zdravnikov v trzinski ambulanti. Tisti, ki so se odločili, da bo njihov osebni zdravnik iz ambulant v Trzinu, so zdaj prisiljeni hoditi v druge ambulante. Kdaj in kako boste rešili te težave?

Rešujemo jih nenehno in v stalnem dialogu z Zdravstvenim domom Domžale, saj je ambulanta v bistvu oddelek tega doma.

Ljudje se pritožujejo zaradi nemogočih razmer pri parkiranju v okolici piramide, še zlasti ker je zdaj tam rampa, ki naj bi omogočala parkiranje le zaposlenim in še to v dopoldanskem času. Ali ne gre tam za javne površine v občinski lasti? Ali ni mogoče za zaposlene v piramidi kje v bližini zagotoviti parkirišč, parkirišča pri piramidi pa name-niti obiskovalcem?

Piramida je v celoti podedovan problem iz časov Občine Domžale, saj je bila zgrajena mimo zazidalnega načrta in brez potrebnih parkirišč za stranke podjetij, ki delujejo v piramidi. Tudi pošta in banki nimajo parkirišč za stranke, čeprav brez parkirišč, recimo, ne bi smele dobiti obratovalnih dovoljenj, pa so jih vseeno dobile. Izdaja pa jih, kot vemo, državni organ. Na črno in mimo občine, kolikor vem, je bilo narejenih nekaj parkirišč vzdolž ulice Dobrave na občinskem zemljišču, ki bi po zazidalnem načrtu morale biti zelenica, in zdaj, ko Občina zahteva, da se na teh parkiriščih, označenih kot modra cona, omogoča ➔

parkiranje za stranke poslovnih subjektov v piramidi, si nekateri lastijo izključno pravico do teh parkirišč, celo grozijo s samovoljnim ravnanjem (prilaščanjem te površine) itd. Kar pa zadeva parkirišče, dostop do katerih je po novem omejen z rampama, pa je res, da so na zasebnem zemljišču in ne na javnem, in da so last podjetij, ki delujejo v piramidi.

Kaj se je do zdaj dogajalo v Zarebri (pod T5)? Ali so dela v zvezi s kanalizacijo in vodovodnim omrežjem na tistem območju zdaj končana? Koliko je veljala naložba in kaj bo naslednji korak?

Gre za dve zelo zahtevni in zato tudi nekoliko dražji naložbi, vendar nujni. Za kanalizacijo, ki bo omogočala odvod ne le komunalnih odpadkov, ampak tudi meteorne vode z območja T5, na katerem ob večjem deževju zaradi posebnosti pozidave nastaja zelo veliko površinske meteorne vode, in ki mora biti zgrajena tudi v skladu s predpisi in odločbami, povezanimi z gradnjo na tem območju. Zgodba o tem, kako je do te pozidave in vseh teh pogojev prišlo, je zelo dolga in sega še v čas Občine Domžale. Gradbeno dovoljenje je bilo izdano tik pred nastankom Občine Trzin. Je pa bila gradnja zaradi velike višinske razlike in razgibanosti terena zelo zahtevna in seveda tudi dražja, kot bi bil običajni tako dolg odsek kanalizacije. V drugi fazi pride na vrsto še gradbeno veliko manj zahtevni kanal za prelivanje meteorne vode od ločevalnega jaška do Pšate. Okvirna cena prvega odseka je ob nekaterih nujnih in smiselnih dodatnih delih okrog 140.000 €. Pri tem ni upoštevan izdatek za dopolnitve

projekta, ki ga je v prvi verziji zagotovila že SGP Gorica. Vprašanje zadeva tudi nujno zamenjavo glavnega cevovoda od Ljubljanske ceste do vodohrana na griču Onger. Ta poseg, ki smo ga tudi zaradi zapletenosti (strmina, teren, nujne služnosti ipd.) pripravljali več let, je bil neizogiben, če želimo tudi v prihodnje zagotavljati nemoteno oskrbo s pitno vodo, saj je na starem cevovodu v preteklosti že prihajalo do okvar in izlivov itd. Kot rečeno, investiciji nista toliko zahtevni po finančnem obsegu, bolj po pogojih izvedbe, in sem kot župan sem zelo vesel, da smo ju končno lahko izvedli.

Po kakšnem scenariju bodo potekala spomladanska čiščenja Trzina (čistilna akcija, zbiranje in odvoz vejevja, kosovnih odpadkov in nevarnih snovi)?

Akcije bodo potekale več ali manj tako, kot že vsa ta leta. Kolikor vem, smo občane o tem in o datumih že obvestili, in jaz samo upam, da bomo uspeli Trzin čim bolj očistiti in polepšati pred izbruhom pomladi in da bomo potem vsi skupaj tudi skrbeli za to, da ostane čist.

Kako je z menjavo salonitne kritine na vrtcu Žabica?

Mislim, da je o tem vprašanju Odsev že pisal. Kot je znano, se Občina Trzin pripravlja, da se bo v naslednjih letih lotila nadomestne gradnje za sedanjo stavbo vrtca Žabica, predpostavljamo, da bo to delo fizično steklo v treh morda štirih letih. Ravno zdaj začnemo s pripravo investicijske dokumentacije za to naložbo. Naj tudi poudarim, da je bil vrtec pred nekaj leti zelo

temeljito pregledan in da je bilo tedaj ocenjeno, da je ob normalnem vzdrževanju njegova možna življenjska doba vsaj še deset let (zdaj bi to pomenilo šest sedem let). Streha je sama po sebi še zdrava in tudi povsem nenevarna, saj je znano, da je azbest nevaren v obliki prahu, do katerega prihaja ob manipulaciji (delu) s predmeti (npr. kritino), ki vsebujejo azbest. Dokler torej na strehi nihče ne opravlja nobenih del, ki bi povzročala prah, ni s tega vidika nobene nevarnosti. To je znano in strokovno preverjeno. Naj ob tem takoj omenim zamenjavo strehe na občinski stavbi, ki je že v postopku naročila. Gre za to, da je ta streha dodobra načeta, in že zamaka, moramo jo temeljito obnoviti oziroma popraviti, in ker je tudi salonitna, to najbrž nima smisla. Naj povem še to, da podstrešje ni izolirano in zato prihaja do izgub energije, kar ravno tako zahteva načrtovani poseg. V vsakem primeru pa bo, kot rečeno, v nekaj letih vrtec v celoti nadomeščen, zato bi bilo nesmiselno za nekaj let zamenjevati streho, s katero ni nobenih težav.

Kako ste zadovoljni z delovanjem skupne medobčinske redarske službe, ki ima sedež v Trzinu?

Včasih bolj, včasih manj. Nekaj težav izhaja iz slabo urejenega pravnega položaja skupnih organov občinskih uprav, nekaj iz preprostega dejstva, da je zasedba na inšpektoratu premajhna, da bi lahko zaposleni opravili vse delo, ki je res potrebno v šestih občinah, in nekaj tudi iz različnih pričakovanj občin v zvezi z inšpektoratom. Se pa trudimo, da bi tudi na tem področju stvari potekale čim bolje.

Mirujoči promet v IOC Trzin je obupen problem

Pred časom smo v uredništvo prejeli pismo ogorčenega občana (njegovo ime imamo v uredništvu), ki nam je poslal svoj ugovor na plačilni nalog za plačilo kazni za nedovoljeno parkiranje. Zraven pa je dodal še nekaj misli, ki bi lahko bile tudi spodbuda za razmišljanje pristojnih na Občini pa tudi podjetnikov in drugih občanov v zvezi z reševanjem težav s parkirišči v obrtni coni. Ugovor objavljamo skoraj v celoti.

Ugovor na plačilni nalog utemeljujem s sledečim:

1. Dne 18.12.07 ob 11:50 sem se pripeljal z osebnim avtom plačat položnice na blagajno pošte v Trzinu. Ker okrog piramide nisem nikjer našel prostega parkirnega mesta, sem parkiral na pločniku pri »Proklimi«. Pločniki so bili zaparkirani do piramide in okrog nje. Kadarkoli se peljem mimo, je stanje enako.
2. Ker sem se nekoliko zamudil pri plačevanju položnic, sem na avtu dobil listek »Obvestilo o prekršku.«
3. Več kot 20 let sem se v ožjem središču Ljubljane ukvarjal z urejanjem mirujočega prometa okrog velike trgovske hiše kot volunteerski funkcionar na komunali, ukvarjal pa sem se tudi z drugimi prometnimi problemi v Ljubljani, zato mi je problematika mirujočega prometa znana.
4. Problemi parkiranja okrog piramide so (po mojem mnenju):
 - V piramidi in bližnjih podjetjih zaposleni delavci parkirajo na parkirnih mestih okrog piramide. Če imaš opravke na

pošti, pri Pečjaku, obeh bankah ali drugih podjetjih, si prisiljen parkirati na pločniku.

- Pošta Trzin bi moral skupno z lastnikom zelenice pred pošto urediti parkirna mesta.
- Zaposlenim v industrijski coni bi morali v sodelovanju s podjetniki, Občino Trzin in drugimi na primernem mestu urediti parkirne prostore (lahko tudi parkirna hiša) po primerni ceni. Podjetniki se morajo zavedati, da s preganjanjem kupcev in drugih obiskovalcev izgubljajo dohodek.
5. Brez tehničnih rešitev, če je treba tudi zapornic, in fizičnega nadzora ni mogoče urediti mirujočega prometa.
 6. Samo s kaznovanjem prekrškov v industrijski coni še mnogo

let ne bo urejen mirujoči promet. O vsaki rešitvi pa bi morali pristojni obvezno obvestiti občane.

- Ob tem naj v razmislek navedem še, da ima v ZDA in na Švedskem ena družinska hiša lahko dva avta, za več pa moraš pri nakupu dodatnega avta prinesiti dokument, ki potrjuje, da imaš garažo (država preveri!) ali parkirno mesto.
- Čim več rešitev mirujočega prometa je treba dati na papir in najti pametno rešitev ter široko soglasje.
- Če bi bil Trzin povezan z Ljubljano z mestnim potniškim prometom, ne bi bil tak pritisk zaposlenih v IOC na cono z osebnimi vozili. Predlogi so bili dani že pred mnogimi leti, odgovori in mnenja pa zaviti v celofan. Če mestni promet vozi v Medvode, Gameljne in Beričevo, bi lahko tudi v Trzin.

- Tudi povezava Mlak z IOC po bližnjici je zgodba o jari kači in steklem polžu.

- Mislim, da je treba v Odsevu več pisati o problematiki mirujočega prometa v občini. Če ne bo tehničnih rešitev in denarja za reševanje teh težav, bodo občani zelo nastrojeni. Meni je parkirna rešitev na Mlakarjevi ulici všeč, vem pa, da nekaterim ni. Demokracija je hudič! V Angliji je parlamentarna demokracija že več kot 300 let, pri nas pa si vsak po svoje predstavlja in tolmači pravice, pa imamo parlamentarno demokracijo le malo več kot desetletje.

Lep pozdrav in srečno pri reševanju tega problema.
Ogorčeni občan

13. redna seja občinskega sveta občine Trzin

Sprejeli zaključni račun občine za preteklo leto

Na marčevski, sicer 13. redni seji so se članice in člani občinskega sveta zbrali 12. t.m. ob 16. uri, kar ustreza svetnikom, v sklopu svoje službe pa se je lahko udeležujejo tudi zaposleni v občinski upravi. Seja je imela 10 točk dnevnega reda z več podtočkami, najpomembnejše pa je bilo vsekakor sprejemanje zaključnega računa občine za leto 2007. V primerjavi z zadnjim rebalansom so v zaključnem obračunu vnesene štiri spremembe. Gre pa predvsem za plačila zaposlenim na Občini in nekoliko spremenjeno končno finančno sliko poslovanja občine, kot so jo sprva predvidevali. Ker še vedno niso izpeljali nekaterih načrtovanih naložb, je v občinski blagajni več denarja, kot so sprva pričakovali. Na dohodkovni ravni so se prilivi v občinsko blagajno stekali dokaj dobro, saj so dosegli 95 % načrtovane višine, odhodki pa so dosegli le 74 % načrtovane porabe. Ker so računali na začetek nekaterih naložb, še zlasti gradnjo doma za starejše občane, so v proračunu načrtovali za 1 milijon 630.889 EUR primanjkljaja, ki bi ga krili iz rezerv iz prejšnjih let, vendar proračun kaže, da je tega primanjkljaja le za 354.316 EUR. Ob obravnavi zaključnega računa so občinski svetniki zastavili več vprašanj, ki se nanašajo na uresničevanje nekaterih postavk proračuna. Pri drugi točki dnevnega reda so obravnavali Odlok o gospodarskih javnih službah. Ker je Računsko sodišče ob nadzoru v Občini Kamnik odkrilo več napak pri obliki in podelitvi izvajanja obveznih in izbirnih gospodarskih javnih služb, morajo tudi v Trzinu ugotovitvam sodišča ustrezno prirediti odlok o gospodarskih javnih službah, še največja sprememba pa pri tem velja na področju dimnikarske službe. Prvotno so dimnikarskim podjetjem koncesije za opravljanje dimnikarske dejavnosti na njihovih območjih podeljevale občine, pred časom pa je država občinam to pristojnost odvzela in začela sama izdajati koncesije. To je izzvalo precej hude krvi pri dimnikarskih službah, saj naj bi šlo za privilegira-

nje nekaterih podjetij. Vlada je zato spremenila določila, in zdaj koncesij za dimnikarsko dejavnost ne podeljujejo. Dimnikarska podjetja zdaj svobodno iščejo stranke, porabniki pa lahko po svojih željah izbirajo med dimnikarji. Kako bo to v praksi delovalo, je še vprašljivo, velja pa pravilo, da naj bi pooblaščenim dimnikarjem po štirikrat na leto preverjali kurilne in druge tovrstne naprave po hišah. Načeloma naj bi to preverjali inšpektorji, prav gotovo pa se bodo v primeru požarov na to sklicevale zavarovalnice.

Brez posebnih zapletov so člani občinskega sveta sprejeli na znanje letni program Nadzornega odbora občine, nato pa so županu in drugim pristojnim predstavnikom občinske uprave zastavljali svetniške pobude in vprašanja. Slednja so se še največ nanašala na prometne razmere v Trzinu, svetniška skupina Za zeleni Trzin pa je med drugim dala pobudo, da naj občina nadaljuje iskanje primerne lokacije za pokopališče v Trzinu. Svetnik Matjaž Erčulj je tudi vprašal, če bo občina v svoje investicijske načrte vvrstila tudi gradnjo športne dvorane. Župan je svetnicam in svetnikom podal tudi nekoliko izčrpnije poročilo o razmerah v zvezi z ravnanjem z odpadki.

Pri naslednji točki so sprejeli sklepa o izvzetju nekaterih manjših parcel iz javnega dobra. Gre za spremembe, ki bodo koristile predvsem nekaterim občanom, da bodo

lahko bolj smotrno »zaokrožili« svoje parcele.

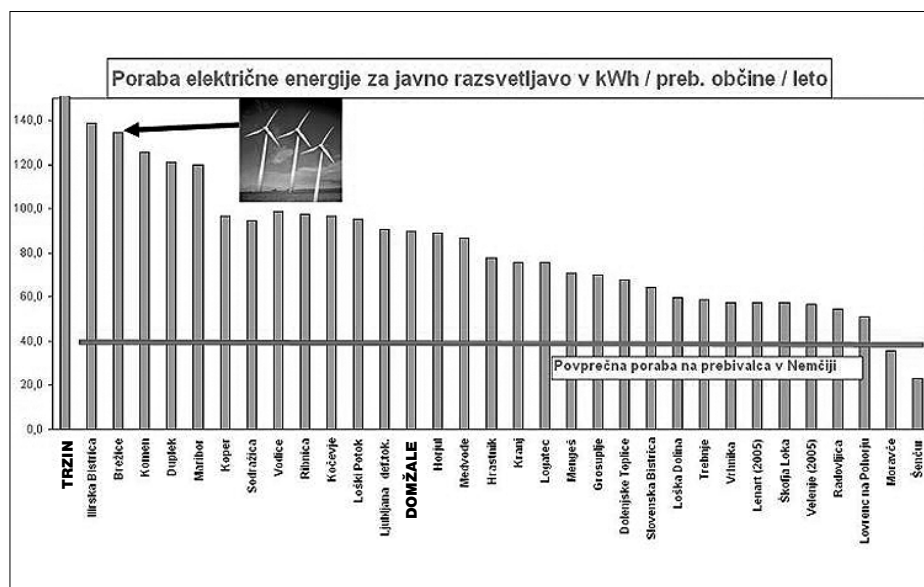
Ko so obravnavali poročilo glavnega in odgovornega urednika Odseva o uresničevanju programske zasnove in finančno poročilo poslovanja našega glasila, so članice in člani občinskega sveta ugotavljali, da je bilo delovanje in financiranje glasila v preteklem letu v skladu z odlokom in sprejetimi načrti, strinjali pa so se tudi, da bo treba nekoliko popraviti odlok o Odsevu, saj naj bi s spremembami uredniški svet preimenovali v izdajateljski in mu nekoliko spremenili pristojnosti, pristajajo tudi na manjše uredništvo Odseva, uredili pa naj bi tudi njegovo trženje.

Brez posebnih zapletov so potrdili tudi poročilo o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Nekaj pomislov je bilo pri določanju novega termina za sklic seje občinskega sveta, vendar je večina za to, da bi se poslej občinski svet na svojih sejah dobival ob sredah ob 16. uri. Ko so govorili o kandidatih za novega ravnatelja osnovne šole Trzin, pa so zaradi zapornih podatkov »izključili javnost«, kar pomeni, da sva morala predstavnika javnih medijev zapustiti sejo. Ko so sejo spet odprli, so glasovali in sklenili, da med prijavljenimi kandidati dajo prednost Mateji Chvatal. S tem je nastala zanimiva situacija, saj so predstavniki zaposlenih med štirimi kandidati, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, podprli dosedanje pomočnico ravnatelja Vanjo Vogrin, predstavniki staršev pa so v svetu staršev glasovali za Mazi Hribar. O novi ravnateljici bo odločal Svet javnega zavoda Osnovne šole Trzin, v katerem je bila doslej članica tudi Mateja Chvatal, vendar je občinski svet ob glasovanju pri tej točki sprejel njen odstop in na njeno mesto v Svetu OŠ imenoval Nino Žižek. Strinjali so se tudi glede izbora predstavnika občin ustanoviteljic v Svetu zavoda OŠ Roje. Od ustanoviteljic ima občina Domžale v svetu te šole dva predstavnika, ostale štiri občine ustanoviteljice pa izmenično delegirajo po enega svojega kandidata.

Rekordna poraba elektrike za razsvetljavo

Slovenija sodi med evropskimi pa tudi svetovnimi državami med najbolj potratne, kar se tiče porabe električne energije za osvetljevanje javnih površin, naša občina pa je med najbolj potratnimi v Sloveniji. Podatki kažejo, da se letna poraba elektrike za javno razsvetljavo v Evropski skupnosti v povprečju giblje med 50 in 52 kWh na prebivalca. V Sloveniji smo precej bolj potratni, saj za osvetlitev zunanjih nepokritih cestnih in drugih javnih površin na leto porabimo v povprečju od 60 do 65 kWh na prebivalca. Podatki za Trzin pa so zaskrbljujoči, saj v naši občini tovrstna poraba elektrike presega celo 140 kWh na prebivalca!

Ob teh presenetljivo visokih vrednostih na Občini kažejo predvsem na cestno razsvetljavo štiripasovnice od meje z Mestno občino Ljubljana do domžalske občine. Ce-

sta je res prerazkošno osvetljena, saj med nočno vožnjo po njej lahko mirno ugasnemo luči, pa bomo videli prav toliko kot s prižganimi lučmi. Na občini trdijo, da so že nekajkrat opozorili državo na potratnost in predlagali, da bi razsvetljavo zmanjšali za polovico, tako da bi gorela vsaka druga svetilka, vendar so vedno nalezli na gluha ušesa. Na Občini so nezadovoljni tudi zato, ker mora porabo elektrike za javno razsvetljavo, tudi na štiripasovnici, plačati občina.

Obrnili smo se na Direkcijo Republike Slovenije za ceste in jih povprašali, kako je s to stvarjo, pa so nam odgovorili:

»Javna razsvetljava štiripasovnice v Trzinu je bila izvedena v letu 2001, skladno s takratnimi predpisi, na osnovi projektne dokumentacije, in sicer predvsem zaradi za-

gotavljanja prometne varnosti. Glede na kasneje sprejete predpise o omejitvi svetlobnega onesnaževanja bo potrebna preveritev in usklajitev priporočil in predpisov.« Zagotovili so, da bodo že v kratkem preverili, če osvetljevanje štiripasovnice res presega mejne vrednosti, in temu primerno ukrepali. Na Občini pa so nam zatrdili, da so že sprejeli odlok, po katerem bodo postopno na območju celotne občine žarnice javne razsvetljave zamenjali z varčnimi, v načrtih pa imajo tudi postopno zamenjavo svetilk, tako da bodo stare, okrogle svetilke, ki širijo svetlobo na vse strani, tudi v vesolje, zamenjali s takimi, ki svetlobni snop usmerjajo predvsem v tla ali zgolj na tiste objekte, ki jih želijo osvetliti. Izvemo tudi, da so ponekod že, na primer ob sprehajalni poti za Pšato, namestili svetilke, ki

ne širijo svetlobe agresivno vse naokoli in svetlobno ne onesnažujejo okolja.

Precejšen del svetlobnega onesnaževanja v Trzinu pa prispevajo tudi zasebna podjetja, ustanove in tudi stanovanjske hiše, ki so izdatno osvetljene vse noči, in nam noč spreminjajo v dan. Po eni strani se človek v takem počuti nekoliko varneje in udobneje, raziskave pa kažejo, da ima takšno prekomerno osvetljevanje negativne posledice ne le na računih tistih, ki porabljeno elektriko plačujejo, ampak to škodi tudi naravi, moti ptice in žuželke, ki se usmerjajo po svetlobi zvezd ali jih svetloba pogubno privlači, številne živali pa svetloba plaši in podi iz njihovih naravnih okolij. Znanstveniki zaznavajo tudi škodljive učinke svetlobnega onesnaževanja na zdravje ljudi zaradi osvetljevanja bivalnih prostorov, zaradi bleščanja svetilk, nezadovoljni pa so tudi astronomi, saj v osvetljenih predelih sveta ne morejo opazovati neba.

Še bi lahko naštevali negativne učinke prekomernega razsvetljevanja, najpomembnejše pa je, da stopamo v obdobje, ko je treba vse bolj pazljivo izkoriščati energije in jih ne smemo nepremišljeno in po nepotrebnem trošiti.

Članice in člani Društva upokojencev Trzin-POZOR!

**V ponedeljek, 31. marca ob 9.00,
vas vabimo v društveno sobo na
Mengeški 9, kjer se bomo pogovorili o
možnostih za začetek delovanja
balinarske sekcije.
Veseli bomo vaše udeležbe, pridite!**

Želje in načrti so, a ...

Oposodobitvi Mengeške ceste in zagotovitvi večje varnosti na njej smo v Odsevu že veliko zapisali, ker pa smo lani med drugim zapisali tudi napoved iz občinskih krogov, da bodo cesto začeli posodabljati takoj po novem letu, smo se na Direkciji Republike Slovenije za ceste pozanimali, kako blizu je uresničitve napovedi.

Na naša vprašanja smo prejeli naslednji odgovor:

- Za ureditev glavne ceste G2-104/1139 Mengeš - Trzin v dolžini 1.160 metrov je že izdelan projekt za izvedbo del. V pripravi je tudi sofinancerski sporazum z občino Trzin, po katerem naj bi bil delež omenjene občine 15 - 25% investicije oziroma v celoti del, ki obsega ureditev in izgradnjo komunalne infrastrukture, in delno del, ki obsega izgradnjo pločnikov, javne razsvetljave ter odvodnjavanja. Strošek gradnje je ocenjen na 1.600.000 evrov.

- Termine pričetka oz. predvidenega zaključka del bo mogoče določiti šele po podpisu sofinancerskega sporazuma, pridobitvi vseh potrebnih zemljišč.

Na Direkciji so nam zatrdili, da so pripravljani čim prej podpisati sofinancerski sporazum z občino, da pa računajo tudi na njeno pomoč pri pridobivanju še potrebnih zemljišč. Na vprašanje v zvezi s tem, nam je župan g. Peršak odgovoril tudi v tokratnem pogovoru z županom.

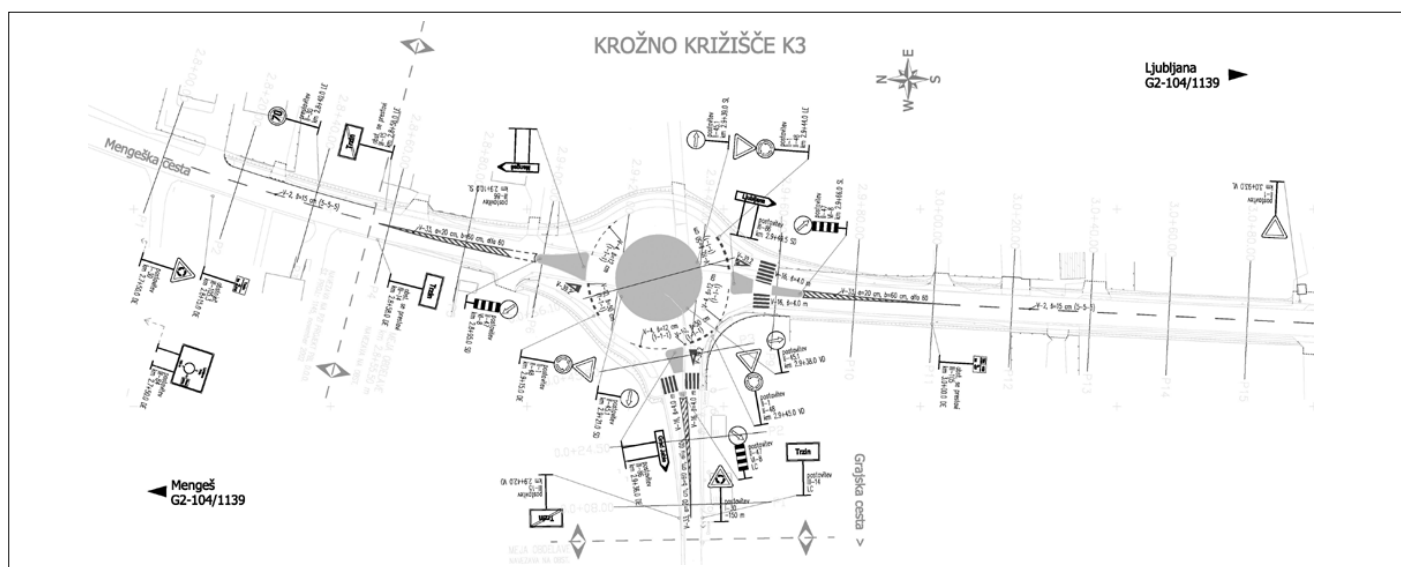
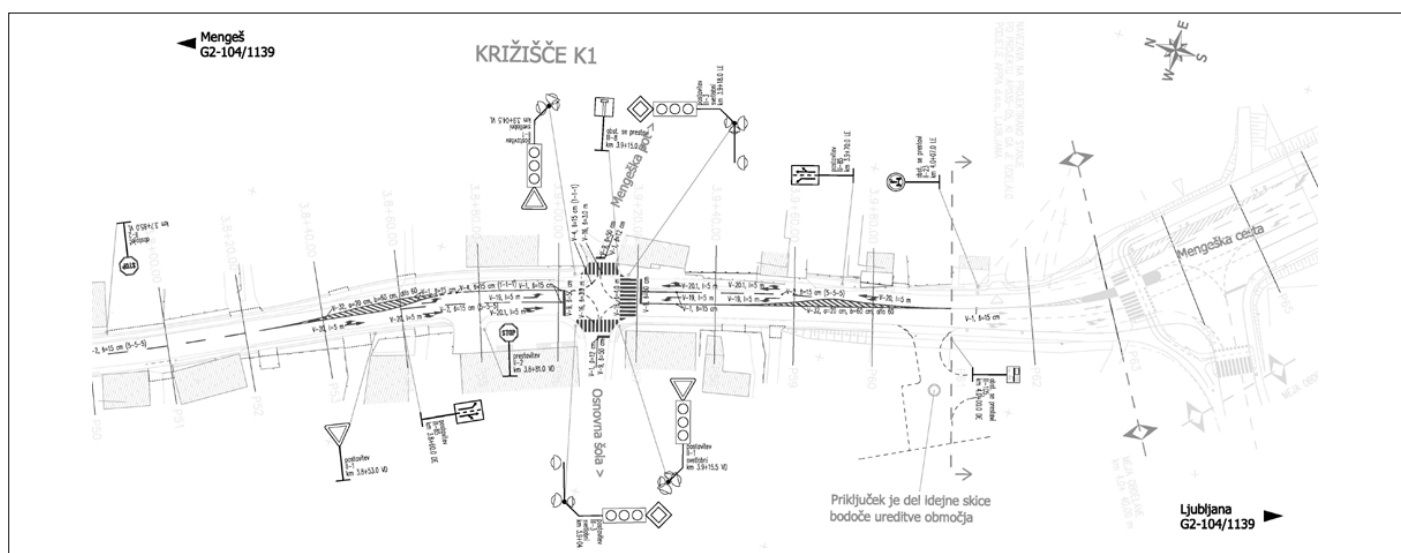
Mi pa smo raziskovali še naprej in ugotovili, da je načrt za posodobitev Mengeške ceste res že izdelala Appia - družba za projektiranje, raziskave in inženiring. Na njihovi spletni strani je res mogoče videti načrte za posodobitev Mengeške ceste.

Vzdolž celotne trase naj bi uredili hodnik za pešce, kar bo prispevalo k večji varnosti, uredili bodo priključke in dovoze do stanovanjskih hiš in parcel, posebej pa bodo poskrbeli za tri križišča. Prvo, z oznako K1, je ob pekarni Kralj, ki bo dobilo do-

datne prometne pasove za leve zavijalce, križišče pa bo tudi v celoti semaforizirano. Drugo pomembnejše križišče bo pred Jan barom, kjer bodo tudi poskrbeli za dodatni vozni pas za levo zavijanje. Zaradi boljše ureditve prometa v tem križišču bodo morali podreti eno od sosednjih hiš.

Na začetku Trzina, kjer je križišče proti gradu Jablje, pa bodo zaradi umirjanja prometa uredili krožno križišče. Ob posodobitvi ceste bodo uredili tudi dve avtobusni postajališči, še posebej pa bodo pazili tudi na ohranjanje kulturne dediščine - Florjanovo znamenje in kapelica Srca Jezusovega pri Celovi domačiji (Gradiškovi hiši). Na celotnem odseku bo urejeno odvodnjavanje meteornih voda z vozišča, v celoti pa bo obnovljen tudi zgornji sloj cestišča. Hkrati z obnovo ceste bodo tam poskrbeli tudi za posodobitev celotne komunalne infrastrukture (cestna razsvetljava, prestavitve in zaščite telekomunikacijskih vodov, elektro- kabelska kanalizacija, plinovod, vodovod, optika).

Po izračunih družbe Appia naj bi uresničitve načrtov veljala 1.830.372, 83 EUR, kar je precej več od cene, ki so nam jo predstavili na Direkciji za ceste.

Jo, kam bi del?

To se zdaj sprašujejo naši vrli komunalci, ki imajo vse večje težave s komunalnimi odpadki z območja petih občin, katere so doslej odlagale na deponiji na Dobu. Deponijo bi morali že s 1. januarjem letos zapreti, odpadke pa po dražji ceni odvažati na deponiji v Celju in Logatcu, vendar tega ne morejo, saj vlada še ni potrdila cene za to. Začasno smeti še vozijo na dobsko deponijo, čeprav je bila višina, do katere lahko segajo tam nakopičeni odpadki, že takoj, ko je vlada pristala na to začasno rešitev, za dva metra višja, kot pa je ministrstvo za okolje določilo v dovoljenju za začasno nadaljevanje odlaganja. K sreči je deponija precej obsežna, in tja še lahko vozijo smeti, vendar to ne bo šlo v nedogled. Ni čudno, da je prebivalec Doba, še zlasti pa bližnjim sosedom, prekipelo, in 3. t.m. so že ob 6. uri zjutraj protestno zaprli dostoje do deponije. Zahtevali so pogovor z župani občin, ki odpadke odlagajo na Dobu. Po nekaj urah čakanja v jutranjem hladu so trije župani, domžalski, mengeški in moravški, res prišli. Po krajšem pogovoru so se umaknili na pogovor v prostore KS Dob, kjer so jim predstavniki demonstrantov postavili zahtevo po takojšnjem zaprtju deponije in zagotovilo, da na njej ne bo več centra za ravnanje z odpadki in tudi prekladalne rampe, ki omogoča sortiranje in nalaganje na večje tovarnjake, ne. Zahtevali so tudi takojšnjo sanacijo odlagališča in da domžalski župan s svojim podpisom jamči, da bodo te zahteve uresničili. Po krajšem pogajanju so pristali, da prebivalci Doba dovolijo, da na deponiji odpadke odlagajo še, dokler vlada ne določi cene ravnanja z odpadki. Mesec dni po tem naj bi deponijo dokončno povsem zaprli in začeli z njeno sanacijo. Podpis pomeni, da deponije na Dobu res ne bo mogoče več uporabljati za odlaganje odpadkov, in bo treba najti drugo rešitev. Zanimivo pa je, kako si obe strani predstavljata sanacijo deponije. Sosedje so zatrjevali, da so dobsko odlagališče pred 30 leti začeli uporabljati povsem na črno. Tja naj bi nenadzorovano, še zlasti ponoči, leta in leta vozili nevarne odpadke iz bližnjih tovarn. Šlo naj bi tudi za nevarne kemikalije v sodih iz nekdanje kemične tovarne, zdaj Heliosa. Krajani Doba vedo povedati, kakšen smrad se je širil tam, kako so se redile podgane, nesnago pa so raznašali tudi ptiči. V zadnjem desetletju je deponija urejena precej bolje, da ne rečemo vzorno, in kot zatrjujejo pri podjetju Prodnik, ki je upravljavec deponije, strokovne študije in meritve kažejo, da deponija ni preveč ekološko moteča za okolico. Sosedje deponije se s tem ne strinjajo povsem, zaskrbljeno

pa opozarjajo, da bi se bilo treba lotiti temeljite sanacije deponije in izpod visokih plasti odpadkov izkopati stare sode z nevarnimi snovmi, saj bodo sodi v nasprotnem primeru čez čas začeli razpadati, strupena vsebina pa bo počasi ponikala v podtalnico, in nihče ne ve, kaj bo to pomenilo. Opozarjajo, da je deponija urejena na kraškem svetu in da vse ponikne v globino, vendar potem druge spet pride na plan. Ko smo na občini Domžale spraševali, če bodo poskrbeli za celovito sanacijo, tudi do najnižjih slojev odpadkov, so nam zatrčili, da bi bil to tako velik strošek, da se ga ne nameravajo lotiti v takšnem obsegu. Sanirali bi le zgornje površine deponije, in upajo, da govorice okoliških prebivalcev ne držijo povsem in da tiste domnevne ne-

varne snovi le ne bodo škodljivo vplivale na prebivalce bližnjih občin. Upanje, da bo vse dobro, ostane, vendar pa je ob tem treba napisati tudi velik ČE.

Župani petih občin so istega dne z odprtim pismom, s katerim pozivajo predsednika vlade na pomoč, odkorakali pred vladno palačo, a jih kljub temu, da naj bi se prej napovedali in naj bi uskladili čas prihoda, tam ni nihče sprejel. Pismo so morali pustiti kar pri vratarju. To je res ponižujoč odnos do predstavnikov kakih 55.000 prebivalcev in gospodarsko zelo močnega območja. Tudi če predsednik vlade zaradi obilice državnih obveznosti ni mogel za par minut do županov, bi ga lahko nadomestil kateri koli sekretar ali predstavnik vlade.

Odprto pismo županov petih občin predsedniku slovenske vlade Janezu Janši

**PREDSEDNIKU VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
GOSPODU JANEZU JANŠI**

v zvezi s problematiko opravljanja javne službe zbiranja, ločevanja in odlaganja odpadkov na območju občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin

Spoštovani gospod predsednik vlade,

obveščamo vas, da smo se pri izvajanju javne službe zbiranja, ločevanja in odlaganja komunalnih odpadkov občine Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin znašli v popolnoma brezizhodnem položaju. In to ne po svoji krivdi, temveč v veliki meri zaradi neusklajenega delovanja Vlade RS.

Odlagališče Dob bo namreč v mesecu dni dokončno zapolnjeno, občine pa, kljub sklenjeni pogodbi o odlaganju odpadkov v eno od občin v sosednji regiji zaradi nepotrjene nove storitve in cene zanjo, z izvajanjem javne službe zbiranja, ločevanja in odlaganja odpadkov ne bodo mogle nadaljevati.

Ta položaj je v celoti posledica naslednjih dejstev:

Navedene občine so kot članice Konzorcija CERO za območje Gorenjske več kot 10 let sodelovale pri iskanju celovite rešitve za ravnanje z odpadki na Gorenjskem, vendar zaradi pomanjkljive asistence države do rešitve ni prišlo. Zato smo, zavedajoč se omejenih možnosti obstoječega odlagališča Dob, že v letu 2001 začeli izvajati pripravljalne postopke za njegovo razširitev, upravne postopke pa v letu 2004. Vse postopke so ustavile nerazumljive in neskladne odločitve ter zavlačevanje pristojnega ministrstva v zvezi z okoljskimi soglasji in dovoljenji.

V nastalem položaju smo se navedene občine z Javnim komunalnim podjetjem Prodnik Domžale dogovorile, da v imenu vseh občin posreduje prošnjo za potrditev nove cene zbiranja in odlaganja odpadkov, ki bi zagotovila pokritje stroškov odvoza odpadkov na drugo odlagališče. Prošnja je bila oddana v oktobru 2007. Kljub temu da je nova cena pripravljena v skladu s predpisi ter ima ustrezna soglasja pristojnih ministrstev, je Vlada RS še vedno ni potrdila.

Tako smo se občine znašle v povsem nemogočem položaju, saj nimamo nikakršnih možnosti za izvajanje obvezne javne službe zbiranja, ločevanja in odlaganja odpadkov, in bomo primorane v roku enega meseca kršiti zakon z neizvajanjem te službe ali jo izvajati na nezakonit način.

Spoštovani g. predsednik Vlade,
pozivamo vas, da s svojo avtoriteto prispevate k čim prejšnji rešitvi problema.

Ko smo zapuščali Gregorčičevo ulico, kjer je sedež vlade, so z Ministrstva za okolje in prostor začeli klicati novinarje na tiskovno konferenco, da bi predstavili svoja stališča. Generalna direktorica Direktorata za evropske zadeve in investicije mag. Bernarda Podlipnik je pojasnila, da so bili pripravljeni župane sprejeti na njihovem ali na ministrstvu za gospodarstvo, vendar župani pravijo, da tam niso imeli kaj iskati, saj sta obe ministrstvi predlagala ceno ravnanja z odpadki že potrdili, vse pa se je ustavilo na vladi in zato so želeli prav predsednika vlade ali pa predstavnika vlade. Ga. Podlipnikova je v svoji izjavi potrdila, da so predlagano ceno imeli v medresorskem usklajevanju, ni pa niti z besedico omenila, zakaj cene ni potrdila tudi vlada. Povedala pa je, da na njihovem ministrstvu zdaj pripravljajo novo metodologijo za izračun cene odlaganja odpadkov in da bo ta, gledana s strani porabnikov, celo nižja kot zdaj. Zatrdila je, da naj bi novo metodologijo vlada potrdila v aprilu. Dejala je tudi, da njihovo ministrstvo zdaj vso pozornost usmerja v pripravo velikega regijskega centra za ravnanje z odpadki, ki naj bi ga uredili na območju Ljubljanskega barja. Center bo imel velike zmogljivosti; tja naj bi vozili tudi odpadke z občin, ki so doslej uporabljale deponijo Dob. Okrcala je tudi te občine, da premalo naredijo za ločeno zbiranje odpadkov že na izvoru, in dejala, da bo po novem vsaka občina morala imeti svoj center za zbiranje odpadkov. Izjave g. Podlipnikove so bile precej zavajajoče, saj smo pri kasnejšem preverjanju podatkov ugotovili, da regijskega centra za ravnanje z odpadki na barju še ne bo tako kmalu, kot je zagotavljala ga. direktorica. Predstavniki Snage, ki je prevzela ureditev tega centra, nam je dejal, da bo center v najboljšem primeru zaživel v letu 2012, precej možnosti pa je, da šele 2013. Direktor Prodnika, ki zdaj skrbi za ravnanje z odpadki na našem območju, g. Marko Fatur, pa javno navaja, da se bo to zgodilo leta 2011.

Tudi če bo to res, bo do tedaj potrebno odpadke z našega območja odlagati kje dru-

gje. Za naše območje je zato začasna rešitev odvoz odpadkov na deponijo v Celju. Problem pa bo tudi takrat, ko bo center za ravnanje z odpadki v Ljubljani že deloval, saj bo center zgolj sortiral in termično obdeloval odpadke. »Prečiščene« in »obdelane« odpadke pa bodo občine dobile nazaj. Res da bo šlo zgolj za kako tretjino prvotne količine, vendar bo treba tudi te »ostanke« kje deponirati. Kako bodo občine rešile ta problem, še ni jasno. Objavljamo tudi odgovor domžalske občine na nekatere izjave ge. Podlipnikove. Predstavniki Prodnika pa nam je tudi zatrdil, da je količina odpadkov, ki jih na našem območju zberejo, statistično gledano, na glavo prebivalca višja kot v občinah, ki jih je navedla ga. Podlipnikova, zato ker je na našem območju zelo veliko podjetij, ki tudi »pridelajo« precej organskih odpadkov, in tako statistično dvigujejo količino odpadkov, ki jih na našem območju zberejo na glavo prebivalca.

Odgovor na trditve generalne direktorice Direktorata za evropske zadeve in investicije pri Ministrstvu za okolje in prostor mag. Bernarde Podlipnik

Javno komunalno podjetje Prodnik pri zbiranju novinarskih sporočil, ki so povzemale izjavo gospe Bernarde Podlipnik, ugotavlja določena odstopanja od dejstev in podatkov.

Ministrstvo za okolje in prostor je v soglasju, ki ga je podalo na predlog uvajanju novih storitev in cen, potrdilo, da JKP Prodnik izvaja javno gospodarsko službo skladno s pravili.

Prav tako ima JKP Prodnik drugače interpretirane podatke o količini zbranih in odloženih odpadkov. V letu 2006 je bilo na območju občin, ki odlagajo na deponijo Dob in skupaj predstavljajo 52.666 prebivalcev (vir: Centralni register prebivalstva 2006) ločeno zbranih 3.628 ton, kar pomeni 68,89 kg na prebivalca (v Sloveniji pa 44,13 kg na prebivalca, vir: Statistični letopis 2007), v letu 2007 pa se količina ločeno zbranih frakcij in embalaže povečala na 3.918 ton, kar znese 74,4 kg na prebivalca. Ločeno smo zbirali na ekoloških otokih in

v zbirnem centru na deponiji Dob, in sicer papir, steklo, embalažo (plastenke in pločevinke), železo, belo tehniko, lesne odpadke, gume, akumulatorje in nevarne odpadke. V primeru, da bi začeli ločeno zbirati tudi biološko frakcijo, bi delež ločeno zbranih odpadkov lahko še povečali. V prvem letu zbiranja ločene biološke frakcije bi delež tako predstavljal 20 odstotkov sedaj odloženih odpadkov. Začetek aktivnosti v zvezi z ločevanjem biološke frakcije je bil predviden za leto 2008, njegovo realizacijo pa ovira le zadrževanje potrditve cene. Zbirni center javne gospodarske službe zbiranja, odvoza in deponiranja odpadkov je na deponiji Dob, kamor lahko občani pripeljejo 2m³ na mesec brezplačno. Zbirni center deluje 6 dni v tednu. V primeru da bi se odločili za postavitev zbirnih centrov tudi v manjših občinah, bi težko zagotovili racionalno poslovanje, če bi delali v enakem obsegu, kot to izvajajo na CRO Dob. Na področju ločenega zbiranja frakcij na izvoru (ekološki otoki) je bila občina Domžale ena izmed prvih v Sloveniji, ki je pričela z ločenim zbiranjem na ekoloških otokih, saj so bili prvi otoki postavljeni že leta 1998, ko v večini občin sploh še niso razmišljali o tej problematiki. Tudi podzakonski predpis, ki ureja področje ločenega zbiranja frakcij, Odredba o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, je bil objavljen kasneje v Ur. listu RS 21/2001. Rezultati tega projekta so vidni tako na področju pokritosti občine z ekološkimi otoki, čistostjo kot tudi količino ločeno zbranih frakcij na prebivalca občine.

Občina	Število zbiralnic v letu 2007	Prebivalci po občinah	Število prebivalcev ki jih oskrbuje ena zbiralnica
Domžale	109	32.209	295
Mengeš	15	6.837	456
Trzin	18	3.723	207
Lukovica	13	5.144	396
Moravče	17	4.753	280
Skupaj	172	52.666	306

Odredba o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki določa, da je potrebno na območju mestnega jedra ali večjega stanovanjskega naselja urediti zbiralnico na vsakih 500 prebivalcev. S 109 zbiralnici v občini Domžale je število prebivalcev, ki jih oskrbuje 1 zbiralnica, 295. Projektu so se kmalu pridružile tudi ostale občine in trenutno je območje delovanja GJS ravnanja z odpadki v okviru podjetja Prodnik pokrito s 172 zbiralnici, kar pomeni 1 zbiralnico na 306 prebivalcev. Iz tabele je razvidno, da v vseh občinah izpolnjujejo pogoj odredbe o gostoti odjema.

JKP Prodnik in Občina Domžale

Težave z železniškimi prevozi

Kolone vozil, ki se ob jutranjih in popoldanskih konicah spet počasi valijo skozi Trzin, v prebivalcih netijo nezadovoljstvo, vendar zelo veliko Trzincev ugotavlja, da so kljub možnostim prevoza v službo ali šolo z avtobusi ali vlaki še vedno najbolj zanesljivi njihovi avtomobili, pa čeprav imajo številni potem precejšnje težave s parkiranjem v Ljubljani. Na vseh ravneh govorijo, da je treba spodbujati prehod potnikov na javna prevozna sredstva, vendar je, dokler pogojev za to ne izboljšajo, težko pričakovati, da bodo kolone avtomobilov, ki počasi »lezejo« skozi Trzin, kaj manjše. Da bi razjasnili nekatere pomisleke smo se obrnili na Slovenske železnice, kjer nam je g. Franci Rupar odgovoril na nekatera zastavljena vprašanja.

Kako odgovarjate na očitke ljudi, ki trdijo, da ne morejo priti na vlak, ker je prepoln, imajo pa že kupljene vozovnice ali mesečne karte?

Vlaki v primestnem prometu vozijo na principu razpoložljivih potreb, torej tako kot v avtobusnem prometu prodana vozovnica še ne zagotavlja sedeža, seveda pa bi morala v normalnih razmerah zagotavljati dostojno izvedbo prevozne storitve. Osnovna vzroka za težave sta v tem, da železniška infrastruktura trenutno ni sposobna slediti naraščanju števila potnikov, in se zaradi polne angažiranosti voznega parka v normalnih razmerah vsak izpad vozila takoj odrazi v zmanjšanju kapacitet.

Kako se na SŽ prilagajate potrebam zaposlenih z območja, ki ga pokriva kamniška proga? Koliko vlakov vozi ob konicah in kako velike so kompozicije?

Načrtovana ponudba v lokalnem potniškem prometu SŽ je zagotovo optimalna glede na število razpoložljivih vozil ter na prepustnost proge, se pravi glede na to, koliko vlakov lahko po tej progi prepeljemo na uro. Zaradi dejstva, da je križanje vlakov na tej progi mogoče samo v Črnučah in Domžalah in da si vlaki ne morejo slediti prej kot v 14-tih 15-tih minutah, smo s prilagajanjem ponudbe zelo omejeni. Po voznem redu v jutranji konci (6:00 - 8:30) iz Kamnika v Ljubljano prispe 6 vlakov (trije od teh v sestavi dveh garnitur), v popoldanski konici (13:15 - 16:15) pa jih iz Ljubljane odpelje 7, od tega štirje v sestavi dvojnih garnitur. Ena (DMG) garnitura je registrirana za 128 sedežev in prav toliko stojišč.

Zakaj so kompozicije tako kratke, da ne morejo sprejeti vseh potnikov? Ali vam primanjkuje vagonov?

Kot že rečeno, so v prometnih konicah uporabljena vsa razpoložljiva vozila. Zaradi dobrega vzdrževanja je izpadov garnitur in s tem prevoznih kapacitet zaradi tehničnih okvar zelo malo. Nikoli v zadnjih le-

tih pa nismo zabeležili v tako kratkem času toliko poškodovanj naših vlakov na cestnih prehodih. Pred kratkim sta se v enem tednu zgodila dva taka izredna dogodka, v naslednjem tednu pa še trije. Takih dogodkov nihče ne more predvideti in omiliti z rezervnimi zmogljivostmi. Z novimi preporazporeditvami kompozicij skušamo omiliti težave.

V Trzinu se pritožujejo, ker naj bi direktni vlaki zelo hitro vozili skozi Trzin ravno v času, ko je ob progi ali pri prečkanju proge največ šolarjev. Kako odgovarjate na očitke?

Res je, da je ravno skozi Trzin odsek proge v dolžini 1,3 km, ki omogoča hitrost do 100 km/h, vendar jo dosegata samo nova vlaka, ki v Trzinu ne ustavljata. Hitrosti na ostalih odsekih se gibljejo med 60 in 80 km/h. Vsi prehodi preko železnice so glede na pomembnost in frekventnost zavarovani v skladu z veljavno zakonodajo, čeprav iz izkušenj vemo, da vsako nivojsko križišče predstavlja neko objektivno nevarnost. Velika sredstva vlagamo v izboljšanje infrastrukture, večanje hitrosti in s tem po-

vezano krajšanje potovanj, zato administrativno zniževanje hitrosti ni optimalna rešitev. Zaradi tehničnih parametrov proge smo zelo omejeni pri prilagajanju uporabnikom, saj bi bili zaradi sprememb pri enem vlaku prisiljeni spreminjati cel jutranji vozni red, s čimer bi zagotovo vznemirili potnike, ki so zdaj zadovoljni.

Ali načrtujete gradnjo še enega vzporednega tira, kar bi lahko precej povečalo frekvenco vlakov na tej progi?

Za investicije v železniško infrastrukturo je pristojna Direkcija za vodenje investicij v JŽI. Po naših podatkih gradnja drugega tira na tej relaciji v kratkoročnih in srednjeročnih načrtih ni predvidena. Prvo opaznejšo izboljšavo lahko pričakujemo po letu 2009, ko bomo v promet vključili 6 novih DMG, načrtujemo pa še nabavo 14 EMG in 30 sodobnih vagonov. Investicijski plan za nabavo novih vozil je izdelan in potrjen s strani nadzornih organov, nekoliko počasneje napredujemo pri finančni konstrukciji in pridobivanju garancij. Dejstvo je, da nova dodatna vozila potrebuje mo čim prej.

Pojasnilo Tušmobila glede antene na Avtoaktivu

V prejšnji številki Odseva smo pisali, da so na poslopju podjetja Autoactiv nedavno tega namestili oddajniško anteno za mobilno telefonijo. Zdaj smo od podjetja Tušmobil dobili pojasnilo glede sevanja in postavitve antene. Objavljamo odgovor, ki nam ga je posredovala predstavnica Tušmobila Nina Gaspari:

”Pri izbiri mikrolokacije, postavitve in načrtovanju bazne postaje smo v celoti zagotovili, da so velikost, način gradnje, raba in odmik bazne postaje od sosednjih zemljišč v skladu z določbami veljavne zakonodaje, ki jih opredeljuje Pravilnik o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, ter pogojih za gradnjo enostavnih objektov brez gradbenega dovoljenja in o vrstah del, ki so v zvezi z objekti in pripadajočimi zemljišči. Za oceno vplivov neionizirane elektromagnetne sevanja (EMS sevanje) v okolici anten in bazne postaje smo najeli neodvisno organizacijo, ki je pooblaščen za tovrstne študije vplivov na okolje in meritve, saj se zavedamo svoje odgovornosti do okolja. Študija vplivov na okolje in meritve so pokazale, da so vplivi EMS sevanja na okolje v okvirnih mejnih vrednostih, ki jih predpisujejo veljavna zakonodaja in predpisi, prav tako pa so upoštevani zahtevani odmiki zaradi EMS sevanja.”

Še vedno pa ne vemo, kakšen je skupen učinek vseh treh anten oz. baznih postaj, ki so nameščene tam sorazmerno blizu druga drugi.

Gregorjevo

Gregorjevo je povezano z zaljubljenici, saj pravijo, da se na ta dan, to je 12. marca, ptički ženijo. Ko je veljal še stari julijanski koledar, je Gregor, znan kot prinašalec luči, godoval prav na prvi spomladanski dan, ko je navadno že toplo. Ta svetnik je bil v resnici Gregor Veliki, rojen okoli 540 v Rimu, in je veljal za idealnega papeža in cerkvenega učitelja. Vpeljal je nov koledar, ki ga uporabljamo še danes, in se po njem imenuje gregorijanski. S to spremembo koledarja pa se je gregorjevo premaknilo nazaj, zato ga sedaj praznujemo 12. marca in ne na prvi koledarski spomladanski dan. Da se gregorjevo praznuje na god Gregorja, uradno ne drži, saj je Cerkev leta 1969 njegov god prenesla na 3. september, dan njegovega škofovskega posvečenja. Stari god, ki je dan njegove smrti leta 604 v Rimu, je namreč padel na post, kar ni bilo najbolje.

Na gregorjevo se ptički ženijo, to pa ni povsem točno, saj se ženijo tudi na vincencijevo (22. 1.), zato pravijo koroški Rožani: »K šent Cenovem se tice ženijo,« na Gorenjskem pa, da imajo »ta dan ptiči ofcet«, ptički pa se ženijo tudi na valentinovo (14.2.). Na slovenskem je najbolj veljalo, da se ptički ženijo na gregorjevo, saj je bil to včasih prvi spomladanski dan.

Sv. Gregorij je zavetnik rudnikov, zidarjev, izdelovalcev gumbov in našitkov, učenjakov, učiteljev, študentov; priporočale so se mu žene za rodovitnost, pomagal je zoper kugo, predvsem pa je patron glasbenikov, pevcev, pevskih zborov ter zborovskega in koralnega petja. Proslavil se je namreč s tem, da je uredil cerkveno petje (gregorijanski koral). Upodabljajo ga v papeških oblačilih, pri sebi ima škofovsko palico, knjigo, pisalo, pero ali goloba.

Šege ob gregorjevem

Kar nekaj zanimivih šeg izvira iz obrtniškega in delavskega sveta. Kroparski kovači so nekoč na ta dan pustili delo v vigenjcih in odšli na »tičjo vohcet«. Daljši dan je pripomogel, da obrtnikom ni bilo več treba delati pri luči.

V Trziču so čevljarji in drugi obrtniki zanesli »luč v vodo«. Zažgali so kres, v njem metle, ki so jih vrteli v krogih in osmicah. Konce gorečih metel so zmetali v vodo. Drugi so naredili papirnate ladjice in postavili vanje po več kratkih sveč, jih prižgali in ladjice spustili po vodi. Ko so sveče dogorele, so se ladjice vžgale in potopile. Še drugi so v stare peharje naložili oblance, oblite s smolo, in jih spuščali po vodi, češ naj voda odnese zoprno delo pri slabi razsvetljavi. Na deščice so nalepili tudi iz lepenke narejene hišice in cerkvice z izrezanimi okenci.

Podoben običaj so poznali še marsikje na Gorenjskem, npr. v Železnikih, Kropi in Kamni Gorici. »Luč so v vodo vrgli« poleg otrok tudi delavci iz vigenjcev in fužin. Sčasoma so plavajoče deščice okrasili s »šmarinim križem«, na vogale pa postavili stebričke. Od enega do drugega so napeli verige pisanega svilenega papirja, na vsak stebriček in na križ pa pritrdili svečko. Zdaj voda ni smela odnesti ne hiške ne cerkvice, zato so »ladjice« otroci navezali na dolge vrvice. Šega je bila znana še od Cerkelj preko Šen-

tvida do Domžal. V Voklem so »kurili gregorčka« odrasli. Zažgali so namreč butaro, če pa je bil še led, so nanj postavili s smolo oblit butaro, dokler tam ni pogorel. V prekmurskih Genterovcih hodijo na gregorjevo fantje zadnjih razredov od hiše do hiše, pokriti s klobuki, okrašenimi z raznobarnimi trakovi, in pojejo pesmi v spomin sv. Gregorju, ki je bil zavetnik šol. Eden nosi v rokah košaro, drugi pa leseno sabljo, na katero je nataknen kosček slanine. Domači jih potem obdario. Tako so včasih na ta

dan vabili otroke prvič v šolo. Po ogrskem zgledu sta nekoč na ta dan v Prekmurju hodila okoli gregorjevega od hiše do hiše dva boljša učenca »po gregoraciji«, pela kolednico in prosila za darove.

Gregorjevo v Trzinu

Gregorjevo sedaj poteka že tradicionalno vsako leto v bolj ali manj spremenjeni obliki tudi v Trzinu. Vreme nam letos ni bilo najbolj naklonjeno, pa vendar so le bile uslišane vse naše prošnje in pogledi v nebo, da je prenehalo deževati, in da so lahko otroci v spremstvu staršev prišli na most čez potok Pšato in na ogled prinesli svoje gregorčke. Preden so jih spustili po Pšati, so otroci tudi pokazali, kaj so se naučili. Učenci šole in

otroci iz vrtca so sodelovali z deklamacijami, petjem in plesom, tudi v francoskem jeziku, ter tako prijetno popestrili dogajanje in pozdravili prihod gospe Pomladi. TD Trzin Kanja je postavilo brv čez potok in nas pogostilo s čajem in bonbončki. Ker pa se vedno bolj odgovorno vedemo do narave in zavzemamo za čisto okolje, smo na šoli poskrbeli, da so gregorčki, ki so opravili svoje poslanstvo, našli svoje mesto v ekoloških zabojnikih.

OŠ, PM

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o., Cesta talcev 10, 1230 Domžale

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Veterinarska uprava RS, izdaja pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje stekline. Na podlagi tega pravilnika se bo izvajalo splošno cepljenje psov proti steklini, v občini Trzin po sledečem razporedu:

Dne: SREDA 26. 03. 2008

14.00 - 15.00 Trzin

15.15 - 16.00 novi Trzin

pri Ivanu Keclju, Mengeška 19

pri PD Onger, Ul. Rašiške čete 4

Cepljenje psov za zamudnike je v krajih ter na mestih v rednem cepljenju.

Dne: PETEK 28. 03. 2008

Ob 15.00 uri

Ob 15.30 uri

Trzin

novi Trzin

S seboj ne pozabite prinesiti izkaznico o cepljenju psov!

Imetniki psov morajo zagotoviti cepljenje psov proti boleznim, ko ti dopolnijo tri mesece starosti. Breje in doječe psice pa cepimo po odstavitvi.

Najpoznejše ob cepljenju morajo biti psi označeni z mikročipom in registrirani v skladu s predpisom.

Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, CESTA TALCEV 10, vsak delavnik od 07.00 - 12.00 in od 17.00 - 18.00 ter ob sobotah od 07.00 - 09.00.

Stroški cepljenja znašajo 33.85 EUR.

Helena Jeras - Smajlović: Dobro se res vrača z dobrim

Ob dnevu žena in materinskem dnevu smo razmišljali, katero trzinsko ženo bi predstavili našim bralcem. Razmišljali smo o različnih ženah, od podjetnic, umetnic do tistih, ki imajo več otrok, nazadnje pa smo se odločili za Heleno Jeras Smajlović, ki jo prav gotovo pozna veliko Trzinčev, a o njej, njenem trdem, a poštenem boju za preživetje med nami, verjetno večina ve premalo.

Rada ima Slovenijo, pogled na planine, na zeleno travo, tudi v Trzinu se počuti dobro. Dan žena ji pomeni največ zato, ker se ob njej zberejo otroci in mož. Trzinčcem je poznana iz osnovne šole, kjer je dolga leta pospravljala, kot »kolesarko«, ki je dan za dnem z otroki na prtljažniku - enim za drugim - nabavljala za družino, in tudi kot sovoznico možu na motorju, ki ju je kdaj pa kdaj odpeljal na izlet.....

Helena, ali je to vaše pravo ime?

Ne, pravzaprav mi je ime Jelena, navadila sem se na Heleno, tako me tudi vsi poznajo. Sicer sem rojena Dalmatinka, doma iz Splita, kjer pa pravzaprav nimam nikogar več. Bila sem edinka, oče je zgodaj umrl, z mamo, ki se je preživljala s priložnostnimi deli, sva ostali sami. Pri sorodnikih, kjer sva živeli, sem bila odrinjena na stran, večkrat tepena, in mi je tamkajšnja socialna

služba že pri devetih letih zagotovila bivanje v domu.

Končala sem osnovno šolo, toda velika želja, po-

stati šivilja, se mi ni izpolnila, ni bilo učnih mest. In začela sem hoditi po maminih poteh...

Vse dokler ni »posijalo sonce«.

Kaj ste hoteli reči, kakšno sonce?

V Splitu sem spoznala svojega prvega moža Francija, njegovi sorodniki so živeli v tem mestu. Še zelo mlada sem se takoj odločila, da grem z njim v Slovenijo. V Trzin, k Jerasovim.

»Ali je tu trava pobarvana z zeleno, na hribe nanešeno belo apno, ali tu kar naprej pospravljajo, sem se spraševala. Tako lepo je bilo.

Zaposlila sem se v Melodiji, ko pa so prišli otroci, sem ostala doma. Ja, trije fantje: Franci, Boštjan in Tone. Mož je bil ple-skar, dosti je bil odsoten, tudi v Iraku je delal. Umrl je zgodaj, otroci so bili stari od 6 do 11 let. Bilo je zelo težko, pomanjkanje denarja, najbolj pa odnos nekaterih in različne govorice, kako sem »lahka« in ne skrbim za otroke. Socialna služba je bila kar naprej pri vratih. Vendar si še danes upam vsakomur pogledati v oči. In vem, da sem bila dobra mati.

Prav z omenjenih razlogov sva se po daljšem znanstvu s sedanjim, dosti let mlajšim Emirom tudi poročila. Predvsem v skrbi za moje otroke. Rodila sta se še dva fanta, Emil in Esad, in deklica, ki prezgodnjega poroda ni preživela.

In spet mi je posijalo sonce. Dobila sem

redno zaposlitev kot snažilka v osnovni šoli Trzin, takrat še v stari stavbi, kasneje v novi šoli, in ostala do lanske upokojitve. Rada imam to delo, z veseljem in tudi dobro, vem, sem ga opravljala.

Pa danes, ali še kaj pogrešate toplo Dalmacijo, jezik, melodije, drugačno življenje?

Prav nič, mogoče zaradi težkega otroštva ne in ker tam nimam nikogar več. Dobro govorim slovensko, naučila sem se po prihodu v Slovenijo, menda kar v treh mesecih. Imela sem mlado inštruktorico, sosedovo Vandico.

Rada poslušam dalmatinske, vendar je zame najlepši instrument HARMONIKA.

Če ta zaigra, zaigra tudi moje srce.

Življenje vas ne posipa z rožicami. Kot ste omenili, tudi zaradi pomanjkanja denarja in večkrat krivičnega odnosa okolice do vaše družine. Živeli ste v različnih oblikah družin. Kako je to vplivalo na vas?

Včasih rečem, da iz revščine v revščino. Z mojem dobiva mesečno dobrih 800 EUR, s čimer ne preživimo do konca meseca. Za mlajšega, ki je še v šoli, dobivam otroški dodatek in tudi kakšno socialno pomoč. Priložnostno zaslužim še kak dinar. Ob vseh teh stroških obnavljanje hiše teče počasi. Dva od otrok sta si uredila svoje stanovanje in imata družini. Imam že tri vnuke in še jih bo kaj, saj so fantje še mladi. Vem, kaj redna zaposlitev pomeni, in najbolj sem vesela, če so otroci preskrbljeni, če delajo in zaslužijo. Pošten odnos do dela, pošten odnos do tuje lastnine, pošten medsebojni odnos.

Najtežje je bilo, ko so otroci odraščali in

Spretne roke

*Smo upokojenke skup' stopile,
da kaj koristnega bi naredile.
Razne zamisli so kar deževale,
naše roke so spretne postale.*

*Fimo maso smo že osvojile,
nakit raznovrsten iz nje naredile.
Čestitke prelepe za praznične dni,
ki se je vsakdo razveseli.*

*Kvačkamo, pletemo za zimske dni,
topel šal okrog vratu prileže se ti.
Za okras stanovanja pa šopek cvetic,
ki je narejen iz starih nogavic.*

*Če te zanima, kako se to dela,
in če veselje do tega imaš,
pridi ob torkih v našo družbo,
da sama preskusiš,
kaj zmoreš in znaš?*

Nežka Andrejaš

se, moram priznati, vključevali tudi v kakšne mladostniške prestopke. Kaj hitro so se slišale pripombe, to pa so storili Jerasovi. Tako sama kot sedanjí mož sva vedno zagovarjala vse otroke, pošteno prišla resnici do dna in marsikdaj se je ugotovilo, da se jim je zgodila krivica. Otroci so pač otroci, tako moji kot drugi. Vsako škodo sem povrnila, nisem pa dovolila, da bi jih kaznovali drugi! Veste, vsak tak dogodek je velik stres, ki načenja zdravje, ki pa na drugi strani družino povezuje. Bili so tudi težki trenutki zaradi odnosa otrok iz prvega zakona do mojega zakonskega partnerja. Pa moram reči, da ima vse rad. Včasih sem imela občutek, da so ljubosumni name, ker se imava z možem rada, in so me hoteli imeti samo zase. Ponosna sem na svojo družino.

Z zdravjem sem bila zadnja leta na slabšem, tudi nesrečo sem imela. Stresi naredijo svoje. Dobro, da sem našla bioenergetika na Jesenicah, ki mi da energijo - in spet naprej.

Dan žena, materinski dan - kaj vam kot materi petih otrok pomenita, kako praznujete?

Dan žena mi je bliže, nanj sem se navadila. Veselim se ga zato, ker so ob meni mož s kakšno rožico in otroci, ki mi vsaj ta dan posvetijo več pozornosti. Sicer pa naša družina rada praznuje, čeprav ne v izobilju. Ob obletnicah pripravimo doma »zabavo« in smo skupaj. Radi povabimo znance in prijatelje, tudi sosede.

Sama sem vedno pozorna do praznikov svojih. Za moža in otroke pripravim ob rojstnih dnevih kak prigrizek, skupaj z možem vsakemu otroku voščiva in pokloniva manjša darila.

Večino svoje delovne aktivnosti ste preživela med učitelji in otroki kot snažilka na osnovni šoli Trzin. Ko smo za društvo potrebovali šolske prostore v popoldanskem času, so mi svetovali, naj se obrnem na Heleno, ona vse ve, vse bo uredila. Kot nekakšna vodja »popoldanske izmene« na šoli ste bili.

Moram povedati, da sem bila res spoštovana in imeli so me radi. Z gospo Blejčevo, ki je bila ravnateljica v stari šoli, si še vedno dopisujeva, gospoda Brečka, sedanjega ravnatelja, bo izredno škoda, ker odhaja v pokoj. Pozoren in dober, včasih predober človek z veliko mero zaupanja do kolektiva. Dobro sem se vključila v učiteljski kolektiv, do otrok sem bila marsikdaj stroga, kar je prav. Ali veste, da so mi otroci ob odhodu v pokoj, »tisti najbolj vidni«, prinesli cvetje, se zahvalili in tudi opravičili? Na moje povabilo, tako ob poroki kot sedaj ob odhodu v pokoj, se je zbral ves kolektiv, prejela sem izredno lepo darilo, in tega nikdar ne bom pozabila. Še vedno me vabijo medse, tudi za kakšno pomoč. Kako zelo drži predogovor, dobro se vrača z dobrim!« Palica ima vedno dva konca.

Eden od predlogov za trzinsko pokopališče je bil tudi, da bi ga uredili ob cerkvi sv. Florijana. V tem primeru bi se morali preseliti drugam.

Nekaj se je res govorilo, da bo ob cerkvi pokopališče. Čeprav imam rada svoj dom, bi bila zadovoljna tudi s primernim nadomestnim stanovanjem, samo ne v bloku. Tu imamo vrt, sadno drevje, domače živali. Prepričana sem, da nas občina v primeru selitve ne bi pustila na cedilu. Vse dobro o naši občini, tudi skrbi za malega človeka.

Helena, rekli ste, da ste se razveselili pogovora za Odsev, pa vendar tudi s priokusom strahu zaradi morebitnih očitkov, reakcij ... Ali to bojazen pestujete v sebi v pričakovanju novih neprijetnosti?

Mogoče moj občutek za morebitne očitke sega v preteklost. Danes sem trdna, ob meni so otroci. In mož, imava se rada. Tako pravim: Svojo mladost sem podarila prvega možu, drugi pa je meni podaril svojo. Gospa Helena, želim vam trdnega zdravja, neomajnega ponosa in sreče v družini!

Jožica Valenčak

Bi jo vi podpisali?

Živimo v času, ko nas mediji pod okriljem zakonodaje obsipajo s cenenimi reklamnimi sporočili in iz nas uspešno ustvarjajo ubogljive potrošnike. Seveda, saj je politiki in gospodarstvu (kapitalu), ki imata v oblasti večino medijev, tako in tako že dolgo pomembna le gospodarska rast, ta pa je mogoča le z večanjem potrošnje. In kam nas to pelje? Povečanje potrošnje pomeni več smeti, več porabljene energije v industriji (pa čeprav Kitajske) in izčrpavanje naravnih virov. Nekdo torej krepko 'služi', posledice njegovega pohlepa pa ostajajo nam in našim prihodnjim rodovom. Ob tem mi najprej pride na misel stavek, ki sem ga slišal zadnjič na nekem predavanju: »Profit, ki je ustvarjen na račun narave, je izguba.«

Tudi naša šola ekošola

Na OŠ Trzin svojo pozornost pogosto namenjamo okoljskim vprašanjem, zato smo v šolskem letu 2005/06 na pobudo staršev in g. ravnatelja sprejeli odločitev in vstopili v mednarodni projekt 'Ekošola kot način življenja'. Učenci in učitelji s sodelovanjem v projektih, ki jih vodi nacionalna koordinacija ekošole, iz leta v leto širimo in poglobljamo okoljsko zavest.

Letos smo v prvem tednu marca tej temi posvetili še posebno pozornost. V ekotednu so se med poukom zvrstile različne dejavnosti, ki so bile tako ali drugače povezane s človekovim odnosom do okolja. Poseben poudarek je bil na zdravem življenju in medsebojnih odnosih, razmišljali smo o potrošništvu, dotaknili pa smo se tudi rabe energije, podnebnih sprememb in ravnanja z odpadki.

Podpis ekolistine

Vrhunec tedna je bil podpis temeljne izjave, s katero se vsi učenci in delavci šole, ki smo dokument podpisali, zavezujemo: '... da se bomo po svojih najboljših močeh trudili varčno ravnati z vodo, energijo in drugimi dobrinami in da bomo z odgovornim in s spoštljivim odnosom do okolja in narave prispevali k njeni ohranitvi za prihodnje rodove.' S podpisom ekolistine smo še formalno izrazili skrb za prihodnost človeštva in se zavezali, da bomo sledili ciljem, ki nam jih svetuje nacionalna koordinacija ekošole kot način življenja z namenom okoljevarstvene vzgoje in izobraževanja učencev na naši šoli. Na slavnostni prireditvi v četrtek, 6.3. 2008, so ekolistino podpisali še ravnatelj g. Franc Brečko, župan g. Tone Peršak, predstavnica staršev ga. Andreja Smolnikar, predstavnica nacionalne koordinacije Ekošole ga. Boža Šarbek, predstavnik učencev Rok Mioč in koordinatorja ekošole Nancy Vake in Aleš Šporn. S tem smo simbolično pokazali na pomen povezanosti lokalne skupnosti, šole, učencev in staršev pri skrbi za boljši jutri.

Prihodnost človeštva je odvisna od nas vseh. In zato bi bilo prav, da bi vsak Zemljan sprejel svoj del odgovornosti za stanje v okolju in se zavezal k ravnanju, ki bo ohranjalo naravo tudi za naše zanamce.

Koordinatorja Ekošole kot način življenja
Nancy Vake in Aleš Šporn

Kako zagotoviti možnosti za sobivanje z zvermi

»Nomen est omen« - ime je znak, so rekli stari Latinci, in to naj bi pomenilo, da ime govori o tem, kakšen je človek. Za Huberta Potočnika to verjetno res drži, saj je sv. Hubert zavetnik lovcev, Hubert pa je še kako povezan z lovom, in to celo z lovom na zveri. Pa ne z njihovim pobijanjem, ampak njihovo zaščito. Spoznal sem ga med rekreacijo v trzinški telovadnici in prijatelj Miha mi je izdal, da je Hubert eden najvidnejših strokovnjakov za zveri v Sloveniji. Čeprav je Trzin majhen, pogosto kar premalo vemo, kako pomembne in ugledne ljudi imamo med sabo.

Dr. Hubert Potočnik pa je bil, ko sem ga vprašal za pogovor za naš časopis, takoj za to. Zdelo se mi je prav, da v tako rekoč prvi letošnji spomladanski številki Odseva predstavimo prav njega in njegovo delo. Rojen je bil leta 63 v Slovenj Gradcu, in to 1. aprila. Ko ga vprašam, če je datum njegovega rojstva kaj povezan z njegovim značajem, se je zasmel in rekel, da se rad šali in smeje in da tudi razume šalo, na verodostojnost njegovega dela pa to nima vpliva. V osnovno šolo je hodil doma, v Slovenj Gradcu, gimnazijo pa je obiskoval na Ravnah na Koroškem, leta 92 pa je prišel študirat na biotehniško fakulteto v Ljubljano, na oddelek za biologijo.

»Živali sem imel od nekdaj zelo rad. Že od otroštva sem se veliko ukvarjal z njimi, zato je bila izbira tega študija edina razumljiva izbira!« pravi Hubert, ki je pred enajstimi leti diplomiral kot biolog, že tri dni po diplomi pa so ga na biotehniški fakulteti zaposlili kot asistenta, raziskovalca. Nekaj let zatem je magistriral, dve leti nazaj pa tudi doktoriral. Ves čas se ukvarja s področjem varovanja okolja, posebej varovanjem živali in njihovega življenjskega okolja. Znotraj tega področja se je še zlasti usmeril na preučevanje in varovanje ogroženih zveri. Pri nas so to predvsem medved, volk, ris in divja mačka. Razen risa, ki je bil izstreljen in nato znova naseljen na slovenskem območju, so druge od naštetih zveri ves čas prisotne na našem ozemlju, čeprav se je njihovo število že večkrat približalo kritičnemu, kar bi lahko pomenilo tudi izumrtje. Še zlasti volkovom je kazalo, da bodo iztrebljeni, saj so še v sedemdesetih letih za ustreljenega volka izplačevali nagrade. Tudi medvedje so bili pri nas večkrat na robu izumrtja, vendar so jih vele-

posestniki že v devetnajstem stoletju skušali zaščititi. To so bili sploh prvi znani poskusi za zaščito posameznih živalskih vrst, medvedje pa so tako prva živalska vrsta, ki so bili z zakonom zaščiteni.

»Zanimivo je, da je bilo v 19. stoletju precej manj gozdnih površin, ocenjuje-

vo prehranjevanje, parjenje, vzgojo mladitve, veliko podatkov o živalih jim dajo njihovi iztrebki, opazovanim živalim jemljejo tudi vzorce krvi in tako ugotavljajo njihove sorodstvene vezi in druge značilnosti, ki kasneje lahko koristijo pri prizadevanjih za zaščito teh živali in njihovo sobivanje s človekom.

»Še zlasti volkovi in risi so bili v preteklosti pod pritiskom izumrtja predvsem zaradi njihovega prehranjevanja. Bili so konku-

renca ljudem, saj so včasih ljudje precej iztrebljali tudi živali, s katerimi se hranijo te živali. Marsikje so tudi jelene in srne skoraj iztrebili, hkrati pa so gojili živino in drobnico v velikih količinah tudi na gozdnih področjih. Ko ni bilo več dosti naravne prehrane, so bili volkovi prisiljeni vdirati v obore in si tam iskati hrano. Volk v naravi nikoli nima možnosti, da bi razmesaril celo čredo divjih živali, ko pa pride v oboro, pa je v nenaravni situaciji. Ko živali preplašeno dirjajo okoli, se v njem budijo pogojni refleksi zasledovanja in ubijanja. Na-

enkrat lahko razmesari večje število živali, k sliki njegove krvoločnosti pa pripomore tudi to, da začno najprej žreti drobovino živali, in jih razmesarijo. Ris, na primer, si takšnega mesarjenja ne more privoščiti. Ubije le po eno žival, hkrati pa si tudi ne more privoščiti boja z ranjeno živaljo. Risi so zato pri svojih napadih zelo natančni in živali z ugrizi v vrat skoraj v hipu pokončajo. S te strani bi lahko rekli, da je njihovo ubijanje zelo čisto. K sovraštvu do volka pa so po svoje pripomogle tudi pravljice o krvoločnem volku, kot na primer tista o Rdeči kapici.

Ni čudno, da so lov na volkove in rise spodbujali tudi z nagradami. Podatki kažejo, da so v 120 letih ustrelili kar 38 risov. To je zelo velika številka, saj risi za svoje prebivanje potrebujejo zelo velika območja. So samotarji. Samica risa tako pokriva 200 km² in na tem območju ne bo trpela nobene druge samice. Njeno območje se delno prekriva z območjem samca, vendar se bosta, razen v času parjenja, skušala izogibati drug drugemu.

Hubert pravi, da se ris in volk v normalnih razmerah izmikata človeku in da zanj nista življenjska grožnja. »V zadnjih 50 letih v Evropi ni bilo zabeleženega nobenega primera, da bi volk ali ris napadla človeka. Risa in volka sta v preteklosti iztrebila puška in lov, vendar je pri tem zelo pomembno

jo da skoraj za 40 %.

Tudi način gozdarjenja je bil takrat drugačen, kot je sedaj, vendar pa so ljudje že tedaj spoznali medveda kot neko vrednoto, ki bi jo veljalo ohraniti. Volk in ris sta bila prepoznana kot tekmeča za hrano, medveda pa so poskušali celo gojiti, saj so urejali tudi krmišča. »Že tedaj so pridobili nekatera spoznanja o življenju in potrebah medvedov, sedanji zaščitniki medvedov in drugih zveri pa zdaj to tradicionalno znanje dopolnjujejo in nadgrajujejo z novimi spoznanji. Prav to je delo Huberta Potočnika. Med drugim s satelitskimi ovratnicami opremijo nekatere živali in spremljajo njihovo življenje v naravi. Delo ima razdeljeno na dva dela. En del je namenjen vzgoji študentov, drugi pa raziskavam. Predava študentom biologije in tudi na pedagoški fakulteti, in sicer o ekologiji živali in o ekosistemi, ob tem pa vodi tudi vaje in terensko delo študentov. Drugi del pa je posvečen strokovnemu raziskovanju. Sodeluje pri spremljanju zveri na terenu s pomočjo satelitskih povezav z radijskimi sprejemniki na ovratnicah, s katerimi opremijo živali. Na računalniku mi je pokazal, kako s pomočjo GPS signalov na natančnih zemljevidih spremljajo, kako se gibljejo opazovane živali. Znanstveniki spremljajo vzorce vedenja živali in na terenu natančno pregledujejo početje živali. Zasledujejo njihovo

vlogo odigrala hrana, pomanjkanje naravne hrane za obe zveri.«

Risi so bili dvakrat iztrebljeni in ponovno naseljeni, v osemdesetih letih pa je zelo slabo kazalo tudi volkovom, saj je takrat obstajal le en trop na območju snežniških gozdov. K temu, da te živali, pa tudi medvedi, niso povsem izumrli, je prispevalo tudi to, da se strnjeno gozdno območje iz Slovenije nadaljuje po t.i. dinarskem loku v sosednjo Hrvaško in Bosno, kjer je teh zveri več, in živali so se v Slovenijo selile tudi s teh območij.

Hubert pravi, da je zdaj v Sloveniji le kakih 20 risov, živčih prosto v naravi. Ker so nočne živali in izjemno previdni, imajo pa tudi zelo dobro razvita čutila, jih je v naravi zelo težko srečati. Hubert je v enajstih letih risa prosto v naravi videl le dvakrat, pa čeprav jih ves čas zasleduje. Seveda pa jih je »srečal« več, ko so jih ujeli v pasti in opremili z radijskimi ovrtnicami. Tako rekoč je ves čas v posrednem stiku z njimi. Glede podatkov o številu posameznih vrst divjih zveri pri nas pa Hubert meni, da gre za politično vprašanje, in da je odvisno od tega, kdo te podatke obravnava. Za kmetovalce je teh živali v glavnem preveč, naravovarstveniki in ljubitelji živali pa se s tem ne strinjajo. Hubert ocenjuje, da je bilo število dovoljenj za odstrel teh živali, še zlasti medvedov, v zadnjih letih previsoko. Zadnji dve leti so lovci lahko tako ustrelili po več kot sto medvedov, k temu pa je treba prišteti še medvede, ki so bili ubiti »po pomoti« ali pa v prometnih nesrečah. Zdaj jih lahko ustrelijo 75, kar je nekoliko bolj sprejemljivo. Znanstveniki se trudijo, da bi določili točno število pri nas živčih zveri. Medvedje imajo svoje selitvene poti, ki vodijo tudi iz strnjanih območij, kjer so stalno prisotni. S kočevskega in snežniškega območja se selijo tudi na gorenjsko, goriško in naprej v Italijo, Avstrijo. Problem pri tem je, da je tam prag strpnosti do po-

javljanja teh zveri pri ljudeh precej manjši kot na območjih stalne prisotnosti medveda. Takoj ko se na nekem obrobem območju pojavi medved, se začno vrstiti zahteve po njegovi odstranitvi. V Sloveniji so še druga velika gozdna območja, kjer bi bilo možno nemoteno preživetje teh zveri, vendar so tam takoj moteči za ljudi. »Lani je bila na Pohorju samica z mladičem, vendar je prišlo do pomote, ko je lovec medveda zamenjal z divjim prašičem, in jo je ustrelil.«

Še zlasti za medvede, ki so vsejedi, so naseljena območja vabljliva, ker tam lažje pridejo do hrane, na primer v sadovnjakih, na

poljih. Na območjih, kjer so medvedi ves čas prisotni, so se ljudje temu prilagodili, druge pa se težje. Če bi ljudje prag sprejemanja teh zveri povišali, bi bilo tudi sobivanje z njimi lažje.

»Sobivanje pa ogroža najmanjšo zver, ki jo tudi proučujem, divjo mačko. Evropska divja mačka ima najhujšega sovražnika v domači mački, saj prihaja do križanj med njima, in divja mačka izgublja svoj prostor. Domača mačka je razvojno mlada vrsta. Izvira iz Egipta in ima splošne značilnosti mlade živali. Je bolj družabna, bolj se oglašja, iz človeških bivališč, kjer živi, pa prodira tudi daleč v gozd in okolja, kjer živi divja mačka, in tam se obe vrsti tudi srečujejo. Njen obstoj je v Evropi izjemno kritičen.«

Hubert pravi, da je v zadnjem času Trzinu najbližje zabeleženo bivališče divje mačke nekje na območju zasavskih hribov, sicer pa ni znano, kdaj nazadnje so se po naši okolici še klatile divje zveri. Od redkih zaščitanih živali, ki se zadržujejo na našem območju, so zabeležili gamse goščarje, ki živijo na območju Rašice.

Hubert pravi, da je v Sloveniji kar nekaj živalskih vrst, ki so ogrožene. Mogoče je najbolj ogrožena neka vrsta sinice, ki živi le še na območju, velikem dva hektarja, in to prav na Vremščici, tam, kjer želijo postaviti vetrne elektrarne.

Prav Hubertovo raziskovalno delo naj bi pomagalo pri zagotavljanju boljših pogojev za sobivanje ljudi z ogroženimi zvermi, hkrati pa tudi za ustvarjanje ugodnejših možnosti za preživetje teh živali v naravi.

Razpis za ohranjanje in izboljševanje dediščine podeželja

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v teh dneh razpisalo prvi javni razpis, ki podpira obnovo in ohranjanje podeželske kulturne dediščine. Nanj se lahko prijavijo fizične in pravne osebe ter občine, ki so lastniki objekta oziroma prostora, ki je predmet podpore.

Upravičeni nameni so naslednji:

- Obnova kulturne dediščine na podeželju: sem spada obnova kulturnih spomenikov lokalnega ali državnega pomena, kot so stare hiše, gospodarska poslopja, čebelnjaki, kašče, vodnjaki ...), obnova objektov znotraj naselbinskega območja dediščine, ki je razglašeno za kulturni spomenik, in obnova spomenikov oblikovane narave (vrtnoarhitekturne dediščine) in kulturne krajine (ograje, paviljoni ipd. v parkih). Obnova gradov in cerkva ni predmet tega razpisa.
- Muzeji na prostem (obnova in prenos objektov)
- Ekomuzeji (obnova, nakup opreme, muzejska zbirka, ureditev infrastrukture)
- Prostori za postavitev stalnih razstav etnološke dediščine
- Ureditev in izgradnja tematskih poti, ki povezujejo vsaj tri točke naravne in kulturne dediščine (zunanja ureditev lokacije, okolice in poti).

Vlagatelj mora poleg drugih specifičnih dokazil zagotoviti ustrezno investicijsko tehnično dokumentacijo. Naložbe se lahko izvajajo izključno na podeželju, kar pomeni izven naselij Domžale, Kamnik in Litija. Najvišja vrednost naložbe je 360.000 €, najnižji znesek popore na upravičenca pa 3.000 €. Država sofinancira projekt 50%. Razpis bo odprt do porabe sredstev. Več o razpisu lahko preberete na spetni strani www.mkgp.gov.si. Za dodatne informacije lahko pokličete na Center za razvoj Litija (01 - 89 62 710) ali nam pišete na info@razvoj.si.

Vida Perne: Človek naj bo človeku prijatelj

Ste predsednica Medobčinskega društva Invalidov Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Društvo vodite že tretje leto, aktivna članica pa ste že devet let. Koliko članov je vključenih v to društvo in koliko iz Trzina?

Društvo ima dolgoletno tradicijo, saj letos praznuje že 33. rojstni dan. Vanj je vključenih 2200 članov, od tega jih je 130 iz Trzina.

Komu je namenjeno?

Društvo je interesno člansko povezovanje invalidov, ki zaradi prirojenih ali pridobljenih okvar ne morejo sami delno ali v celoti zadovoljiti potreb osebnega, družinskega in družbenega življenja v okolju, v katerem živijo. Druženje v okviru društva jim pomeni neprecenljivo vrednost, saj jim med ostalim omogoča navezovanje socialnih stikov preko kulturnih in športnih srečanj.

Kateri so najpomembnejši cilji društva?

Tako kot ostala društva tudi naše sprejme program na letnem zboru članov. Najpomembnejše cilje smo tudi tokrat strnili v programu, ki smo ga sprejeli, in jih po vsebini razvrstili v pet sklopov.

1. Skrb za neodvisno življenje težkih in neokretnih invalidov

To področje vključuje pogovore in obveščanje o društvenih dejavnostih. Pri tem napomembnejšo vlogo odigrajo poverjeniki, ki delujejo na terenu in prevzamejo skrb za težke invalide in obolele starejše invalide, katere obiskujejo in za njih skrbijo vse leto. Program je tradicionalna oblika solidarnostne pomoči posameznim socialno ogroženim invalidom, ki so v hudi finančni stiski zaradi brezposelnosti, prenizkih denarnih prejemkov in nimajo sredstev za nakup zdravil z negativne liste in za tehnično medicinske pripomočke.

2. Prvaosebna in socialna pomoč ter informiranje

Tu gre predvsem za informiranje članov o njihovih pravicah, svetovanje ob posameznih primerih urejanja pridobivanja pravic ter nudenje laične psihološke pomoči invalidom, ki so se znašli v duševni stiski (smrt zakonskega partnerja, neozdravljiva bolezen, socialna stiska).

3. Pomoč invalidom za ohranjanje zdravja po težkih operativnih posegih ali po nastanku invalidnosti

Program obsega strokovno vodeno telovadbo s ciljem ohranjanja telesne in psihične kondicije. Vanj vključujemo tudi težke invalide v zdraviliško terapijo s ciljem ohranjanja telesne rehabilitacije. V ta program vsako leto vključimo 50 težkih invalidov, ki jih odpeljemo v zdravilišče Topolšica. Omogočimo jim prevoz, spremstvo

in glede na socialne razmere tudi sofinanciranje.

4. Ohranjanje psihofizičnih sposobnosti invalidov skozi rekreacijo in šport

Ta program je namenjen posebnim skupinam invalidov, pri katerih skušamo doseči boljšo telesno kondicijo in ohraniti zdravje. V času pred in po organizirani telesni aktivnosti pa je pomembna krepitev medsebojnih socialnih vezi in občutka vključenosti v družbo. Sem sodi šah, posamezno in skupinsko, balinanje tako moških kot ženskih ekip, kegljanje v ekipah obeh spolov, streljanje z zračnim orožjem, pikado in štirikrat tedensko telovadba.

5. Skrb za vzpodbujanje integracije v kulturno in družbeno življenje

Ta program je namenjen vsem invalidom, ki so v sebi odkrili različne ročne spretnosti. S pomočjo strokovnih mentorjev ob praktičnem delu ter z organiziranjem razstav svoje izdelke predstavijo tudi širši javnosti. **To je vsekakor zdravilo za telo in dušo.**

Program, ki ste ga predstavili, je obsežen, zahteva veliko časa, odgovornosti, znanj in ljubezni do sočloveka. Imate znotraj društva na voljo dovolj ustrezno usposobljenih prostovoljcev?

Res je, veliko truda je vloženega v naše delo. Na srečo je članov vedno več, tudi lažjih invalidov in prostovoljcev, ki s svojo nesebično pomočjo pomagajo uresničevati naše poslanstvo. Z velikim zadovoljstvom pa moram povedati, da nam glede na interese članstva pri širitvi dejavnosti veliko pripomorejo tudi ustrezni prostori. Vesela sem, da v njih lahko vsak, ki to želi, poskrbi za svoje zdravje in v sodelovanju s strokovno pomočjo ugotovi, kako naj se tega loti. Vsak je deležen prijaznega strokovnega nasveta.

Res je, vse premalo se v vsakodnevem živ-

ljenju zavedamo, kako blagodejno vpliva na počutje slehernega človeka prijazna beseda, topel stisk roke, iskren pogled in nasmeh na obrazu, kaj šele človeku, ki je odvisen od tuje pomoči.

Kaj bi želeli povedati na zaključku pogovora?

Veliko je še stvari, o katerih bi bilo potrebno govoriti. Pa morda kdaj drugič. Rada bi poudarila le to, da so vse izvajane naloge povezane s finančnimi sredstvi. Zato se obračam na lokalne skupnosti, iz katerih izhajajo naši člani, naj ima pri dodeljevanju finančnih sredstev čim večjo mero razumevanja. **Ob tej priliki pa se iskreno zahvaljujem vsem donatorjem, ki nam po svojih možnostih pomagajo s finančnimi prispevki.**

Vsaka pomoč, ki pride iz srca, je neprecenljiv dokaz duhovne vrednote. Zelo malo je potrebno, da osrečimo človeka na težki poti. Vse člane in članice vabim v naše društvene prostore v Domžalah na Ljubljanski ulici 106, in sicer vsako sredo od 15.00 do 17.00 in petek od 9.00 do 11.00 ure.

V nedeljo, 30. marca, pa ste vabljeni v halo Komunalnega centra v Domžalah, kjer se bo v počastitev praznika invalidov ob 10.00 začelo druženje s kulturnim programom. V Galeriji (severna stran KC Domžale) pa si boste lahko ogledali razstavo likovnih in ročnih del, ki jih ustvarjajo naši invalidi v delavnicah.

Meta Železnik

VABILO

MDI Domžale, ki pokriva občine Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, vabi vse člane društva, predvsem pa težke invalide, na 33. praznik invalidov, ki bo v nedeljo, 30. marca 2008, ob 10. uri dopoldan v Hali komunalnega centra Domžale.

Srečanje se bo pričelo s kulturnim programom in nadaljevalo z zabavnim delom. Poskrbljeno bo za prehrano in pijačo.

Težki invalidi dobijo brezplačna vabila - vstopnice iz rok poverjenikov ali na sedežu društva MDI Domžale. Za vse ostale člane pa je cena vstopnice 10 € (hrana in pijača je všteta v vstopnici), prav tako jo lahko kupijo od poverjenikov ali na sedežu društva MDI Domžale. Nekaj vstopnic bo na voljo tudi na praznični dan pred vhodom v halo KC Domžale.

Za vse dodatne informacije pokličite na sedež društva v času uradnih ur.

Pridite, druženje je bilo še vedno prijetno!

IO MDI Domžale

Bistvo je očem nevidno; kdor hoče videti, mora gledati s srcem

Ze kar nekaj (svetlobnih) let je minilo, odkar sem prvič prebral knjigo Mali princ. Ne spominjam se prav dobro, zdi se mi, da je bila knjiga takrat del obveznega osnovnošolskega domačega branja ali pa sem jo prebral, ker je pač spadala v »obvezno čtivo« vsakega načitanega bralca. Spominjam pa se, da moj prvi vtis ni bil prav dober. Od nekonkretne, nerazumljive sanjarije sem se raje vrnil k branju napetega in pustolovskega Julesa Verna in Karla Maya.

Potem smo se nekoč v šoli pogovarjali o tej knjigi in profesorica slovenščine nam je rekla, da je to ena izmed knjig, ki jo lahko preberemo 100 krat, pa jo bomo vsakokrat razumeli drugače, in da bomo z leti v njej odkrivali nove pomene in življenjske resnice, skrite v navidez preprostem besedilu.

Ko sem knjigo naslednjič vzel v roke in jo prebral, se je pred mano res odprl nov pogled. Začel sem odkrivati nove pomene in na osnovi novih življenjskih izkušenj našel nove razlage besedila, ki skozi otroške oči odpira pogled na svet, ki bi ga morali poznati, če že ne videti tudi odrasli.

In tako sedaj na vsake toliko let vzamem knjigo, se udobno namestim in jo z užitkom preberem.

In tako vedno znova in znova odkrivam enostavne, temeljne resnice o zaslepljenosti sodobnega sveta z materializmom, z vsakodnevnimi rutinami in obremenjenostjo s samim seboj, ki nam preprečuje videti preprosto lepoto sveta, katerega del smo...

Bistvo je očem nevidno, kdor hoče videti, mora gledati s srcem...

In veste, prija se sprostiti in se z Malim princem odpraviti na potovanje po planetih, med zvezde, prija še prav posebej, če to lahko storiš v domačem kulturnem društvu, na prvi letošnji premieri.

Mali princ je zadnje delo francoskega pisatelja in pilota Saint-Exupéryja, ki ga je izdal leto dni pred svojo smrtjo. Zgodbo je navdihnila ena izmed avtorjevih nesreč, ko je strmoglavil v puščavi in so ga našli šele po nekaj dneh hude žeje. Začne se s pripovedjo šestletnega dečka, ki je narisal boo, ki je požrla slona. Sliko pokaže odraslim, ki mu toplo svetujejo, naj ne riše več kač, ampak naj se posveti pomembnim stvarim, kot so npr. služba, finance ali pa vsaj geografija. Deček, ki živi sam na majhnem asteroidu, se odloči obiskati tudi druge male planete. Na njih srečuje like, ki predstavljajo slabosti odraslih. Pot ga pripelje tudi na Zemljo, kjer sreča lisico, in ta mu pove, kako poiskati srečo...

Na ogled zgodbe o Malem princu, najlepše zgodbe o prijateljstvu in drobnih skrivnostih življenja, nas je z režijskim prvencem povabil Jure Lajovic.

Popotovanje Malega princa iz planeta na planet in spet nazaj k

svoji ljubljeni vrtnici je režiser razdelil na serijo kratkih pasaj, medsebojno ločenih s kratkimi svetlobnimi pavzami. Glavno težišče je seveda na močnem sporočilu teksta, brez kakršnihkoli odvečnih mizascenskih elementov. Že dolgo na trzinskem odru nismo videli tako »čiste« predstave, s tolikšnim poudarkom na pravilnem, jasnem in natančnem podajanju teksta. Pri tem je potrebno še prav posebej pohvaliti mladega, komaj dvanajstletnega glavnega igralca Nejca Lisjaka, ki je na neizumetničen način in prav nič po šolsko (kot je to praviloma značilno za igralce njegove starosti) prepričljivo odigral cel register čustev, od otroške radovednosti do končnega žalostnega slovesa. Polona Šepić je z ravno pravšnje mero oblikovala vlogo nečimrne vrtnice. S svojim prepričljivim in hudomušnim preskakovanjem iz lika v lik in z nespornim igralskim talentom pa nas je navdušil gost iz Ljubljane, Vid Valič. Iz Kranja je v goste na naše deske priletel pilot Goran Vranješević, ki je pesniško občuteno odigral srečanja s svojim mladostnim jazom. Večkratna povratnica na trzinski oder, Jelka

Moravec, pa nam je kljub manjšim težavam s kostumom, v vlogi lisice, znala na neprisiljen, nepridigarski način podati glavno sporočilo predstave.

Kostume je oblikovno realistično narisala in sešila Brigita Crljenič, Simon Jugović Fink pa je glavni »krivec« za zelo estetsko naslikano in funkcionalno scenografijo, ki je samo z nekaj preprostimi premiki prehajala iz Zemlje na druge planete. Navkljub nagovarjanju pa nam po predstavi vseeno ni hotel izdati svoje majhne skrivnosti velikih scenografskih mojstrov, od kod so se na zadnjem platnu, v nočnih prizorih, kar naenkrat pojavile modro svetleče nebesne zvezde.

Celota predstava se je odvijala gladko in tekoče, morda je le na dveh mestih nekoliko upadel tempo predstave, vendar bodo to odpravili na naslednjih ponovitvah.

Torej, dragi potniki, privoščite si! Udobno se namestite in privežite, kajti Mali princ vas vabi na naslednje ponovitve popotovanja med zvezde, na potovanje nazaj v čudovito radovedni, nedolžni svet naše preproste otroške logike, ki smo ga že skoraj pozabili.

Andrej Zupanc

Vabilo na občni zbor

Kulturno umetniško društvo Franca Kotarja Trzin vabi vse svoje člane in simpatizerje na občni zbor članov, ki bo 28. marca ob 19. uri v dvorani društva. Po uradnem delu sledi druženje s pogostitvijo.

KUD Franca Kotarja Trzin

Mladi so predstavili naš vsakdanji kruh

Na 22. vseslovenskem festivalu mladih Turizmu pomaga lastna glava se je 6. marca med 14 sodelujočimi predstavil tudi turistični podmladek OŠ Trzin. Prireditev je potekala v Ljubljani, v Hipermarketu Mercator, ki je organizatorju Turistični zvezi Slovenije ter pokroviteljem Ministrstvu za gospodarstvo, Slovenski turistični organizaciji in Zavodu RS za šolstvo ponudil svoje prostore.

Letošnja tema projekta, ki so jo organizatorji poimenovali Od zrna do mize, je bila navidez zelo enostavna, v bistvu pa je od

mladih nadebudnežev zahtevala veliko znanja za samo nalogo in idej za razstavo na turističnih stojnicah.

Mentorica trzinske skupine prof. Tatjana Tonin je v pripravo raziskovalne naloge vključila sedem učenk osmih razredov, ki so med sošolci pripravljale anketo o kruhu, obiskale pekarnice Kralj, Mlin in pekarno ter šole peke Krejan, nato pa z veseljem in zagnanostjo sodelovale pri zbiranju predmetov za razstavo oziroma turistično trgovino. Določen izziv so jim bili tudi uspehi mladih trzinskih turistov na predhodnih

osmih festivalih. Učenke so v času festivala tržnico skupaj s sodelujočimi mladimi člani turističnih društev drugih šol doživljale tudi v živo. Obiskovalcem so opisale in ponudile različne vrste kruha, od zmesnega, ajdovega, krompirjevega, koruznega, rženega... Kar nekaj so ga spekle tudi same. Tudi za zloženske in recepte je bilo veliko zanimanja.

Raziskovalno nalogo bodo dekleta predstavila še doma, svoje vtise s festivala pa zagnato strnile in zapisale tudi v Odsevu.

Joži Valenčak

Turizmu pomaga lastna glava

Letos smo na naši šoli pripravili stojnico na temo Kruh, naš vsakdanji dar. Veliko kruha smo spekli sami, nekaj pa smo ga dobili tudi pri trzinskem pekovskem mojstru g. Krejanu. Na stojnici smo imeli vse: od čebulnega, olivnega, ajdovega in krompirjevega kruha pa do zmesnih, rženih, otrobovih, pisanih in celo belokranjskih pogač. Razstavili smo tudi staro orodje oziroma pripomočke, s katerimi so včasih pekli kruh. Na naši stojnici so obiskovalci lahko dobili tudi recepte za kruh, ki smo ga razstavljali, in zloženske o naši stojnici. Hodili smo tudi po celem Mercator centru Šiška in vabili ljudi, da si ogledajo našo stojnico in poskusijo domači kruh.

Kasneje nas je direktor centra peljal na ogled trgovine, poskusili smo lahko suši in si ogledali skladišče.

Na koncu smo imeli tudi proslavo in izbor najboljše stojnice. Mi smo zasedli izvrstno tretje mesto in za nagrado dobili košaro dobrot. Iz naše šole smo na peko kruha odšli učenci: Neža Perko, Anja Jerak, Nina Korelc, Veronika Cukrov, Veronika Weixler, Neža Gregorc in Eli Reči. Spremljal nas je tudi g. ravnatelj Franc Brečko ter profesorica Tatjana Tonin.

Veronika Cukrov,
8.b

Zadovoljni s pustovanjem

Pri pripravi in izvedbi pustovanja 2008 v Trzinu so letos sodelovala štiri društva, Osnovna šola Trzin in Pekos Pub. O sami vsebini je bilo veliko napisanega že v prejšnji številki Odseva, **tokrat pa želimo posredovati oceno in ugotovitve, ki smo jih dorekli na skupnem sestanku po opravljeni nalogi.**

Predstavniki šole sta se sicer izrekli pozitivno glede skupnih prizadevanj, izpostavili pa sta veliko odgovornost učiteljev pri zagotavljanju varnosti otrok, ki je izven šolskega prostora toliko težja. Povedali sta, da so se zaradi slabših vremenskih pogojev morali odpovedati sprevedu in se prilagoditi novi situaciji, zato je bilo rajanje v dvorani. Pohvalili sta številne bogate in praktične nagrade za sodelujoče maskare.

Predsednik KUD-a se je pohvalno izrazil glede enotnosti šestih organizatorjev. Poudaril pa je, da je bilo oglaševanje pomankljivo.

Predsednica Turističnega društva je prav tako pozitivno ocenila skupna prizadevanja. Izpostavila pa je potrebo po vključitvi večjega števila starejših osnovnošolcev in srednješolcev. Predlagala je tudi kasnejši začetek večernega rajanja.

Predsednica društva Kresnička je prav tako pohvalila letošnje pustovanje.

Lastnik Pekos pub-a je bil zadovoljen z organizacijo, pohvalil je glasbeno skupino REDQUVA in izbor glasbe, pripomnil pa je, da so bili odmori odločno predolgi.

Predsednica DPM je ob vsem povedanem ugotovila, da je bil cilj dosežen, za prihodnje pa bomo skušali prireditve vsebinsko in organizacijsko nadgrajevati.

Ob tej priliki se posebej zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za sodelovanje tako pri organizaciji kot pri izvedbi. Še posebej gre zahvala Gašperju Ogorevcu za domiselno vodenje otroškega rajanja.

Posebno zahvalo pa izrekamo vsem donatorjem, ki so prispevali bogate in vsestranske nagrade za pustne maskare: AS - Moto center d.o.o. Trzin; Petrol d.d. Ljubljana, PE Trzin; Mimi d.o.o. Trzin; Vinska klet Uršič, Trzin; Špageterija in pizzerija Da Mattia Trzin; Gostilna Trzinka Trzin; Gostilna Pr' Narobet Trzin; Saje d.o.o. Trzin, London Pub Trzin; Kalcer d.o.o. Trzin; Bistro Mojca Trzin, Trgovina Naomi Trzin; Marka d.o.o. Trzin; Pikat d.o.o. Trzin; Simps d.o.o. Trzin;

Banka Domžale d.d. Enota Trzin; Frutas Trzin; Sika d.o.o. Trzin; Engrotuš d.o.o. Zg. Jarše; Sam d.o.o. Domžale; Čistoča d.o.o. Trzin; Mladinska knjiga d.d. Ljubljana; Pizzerija Sestrice Trzin; Frizerski salon Frizeraj Trzin; Frizerski salon Hair Stayling Trzin; Slaščičarna Oger Trzin; Okrepčevalnica La Goja; Anni d.o.o. Trzin; Tosama d.d. Vir; Kozmetika in pedikura Polona Mušič Mesar Trzin; Mizarstvo Pevec d.o.o. Trzin, Patrick sport d.o.o.; Avtopralnica Knavs Trzin; Kozmetični studio Dermal Trzin; Moško frizerstvo Loka pri Mengšu; Kolinska d.d.; Mobitel d.d.; Coca cola d.d.; Trgovina Pr'Jurju

In zahvala tudi gostoljubnim gostincem za sprejem maskar in sodelovanje pri organizaciji karnevala: Bar La Goja Trzin; Gostilna Pr'Jakov Met Trzin; Gostilna Pr' Narobet Trzin; Občina Trzin; Okrepčevalnica Barca Trzin; Okrepčevalnica Bor Trzin; Prostovoljno gasilsko društvo Trzin; Signa d.o.o. Trzin.

Za malico **SODELUJOČIH V SPREVEDU** je poskrbelo **TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN**, za **PUSTNE KROFE** pa DPM Trzin.

Meta Železnik

Zdrava prehrana

Nekoč je bila vsa hrana naravna, ko pa je prišel čas kemične industrije, industrijske pridelave in predelave živil, je večina le-teh postala proizvod, ki ni videl sonca in ni doživel ljubeče skrbi. Ali nas potem preseneča, da je naša hrana vse bolj bolna in da tudi našega zdravja ne podpira več?

Hrano, pridelano s pomočjo kemije v nenaravnih pogojih in predelano z velikim deležem sintetičnih dodatkov, ne moremo imenovati zdrava hrana.

Kaj pa je zdrava hrana?

To so živila, pridelana brez kemije, brez uporabe hibridnih in gensko spremenjenih semen in predelana brez obsevanja, umetnih barvil in spornih E-jev. Skratka, ekološko pridelana.

Velika nevarnost za ekološko pridelavo živil pa je tudi sejanje gensko spremenjenih

semen. Napačne so trditve nekaterih, da bomo z gojenjem gensko spremenjenih poljščin premagovali lakoto v svetu in da bi s to tehnologijo lahko oplemenitili naš vsakdanji jedilnik. Kmetje, ki so že posadili gensko spremenjena semena, poročajo iz lastnih izkušenj, da imajo gensko spremenjene rastline slabšo kaljivost semen, v daljšem obdobju pa je možno opaziti tudi upadanje vitalnosti le-teh. Težave se pojavljajo tudi pri opravljanju in prenašanju cvetnega prahu na gensko čiste in divje rastoče rastline. Rastline, ki so z gensko tehnologijo postale odporne na herbicide, to odpornost lahko prenesejo na plevelne sorodnike, s čimer bi vsa biocenoza postala odporna nanje. Torej, genska tehnika v kmetijstvu povzroča nepopravljivo škodo v naravi in začetek konca ekološkega kmetijstva in zdravega prehranjevanja.

Dejstvo, da se stvari na tem področju pomikajo na bolje, je ustanovitev bio-regije Alpe-Adria, ki je bila ustanovljena na pobudo Zveze ekoloških kmetov Slovenije. Tudi opredeljevanje občin za območja brez gensko spremenjenih organizmov (med njimi je tudi občina Trzin.) pomeni korak naprej pri osveščanju.

Uspehi pa so odvisni tudi od nas, posameznikov. Skrbimo v svojem okolju za več informacij o nepopravljivi škodi, ki jo prinaša uvajanje gensko spremenjenih organizmov v našem okolju! Krepimo v svojem okolju zavest, da kot čuvarji Slovenije ohranimo vsaj toliko zdrave narave in toliko zdravih semen, da bo zdravo življenje v tem prostoru še mogoče!

Koordinatorja ekošole
Aleš Šporn in Nancy Vake

VABILO

V soboto, 19. aprila 2008, bo ob 16. uri
v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici pri Domžalah
srečanje vseh, ki smo imeli

blagodejne učinke in uspehe ob pitju čaja gobe kambuče.

Na srečanju bodo spregovorili zanimivi gostje, ki bodo z nami delili svoje uspehe.
Za dodatne informacije smo vam na voljo, gsm **051 818-032**.

Lepo vabljeni, **Mojca Kotnik**

Vabilo

Vabljeni na predavanje evropske poslanke in članice NSi gospe Ljudmile Novak z naslovom

**»Pomen Evropske skupnosti
in predsedovanja Republike Slovenije
svetu ES.«**

Predavanje bo **12. aprila ob 19.00 uri**
v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska
c. 12/f, Dvorana Marjance Ručigaj.

Informacija o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje na območju občine Trzin

Zaradi velikega zanimanja občanov v zvezi s potekom vračanja vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje objavljamo informacijo o poteku vračanja na območju občine Trzin.

Postopek vračanja sredstev poteka že od leta 2004 na podlagi Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. Občina Trzin je v istem letu tudi zbrala vloge občanov in na osnovi vlog izdala sklepe o uvrstitvi na seznam upravičencev.

Ker so vlaganja v času izgradnje telekomunikacijskih omrežij potekala na ta način, da so občani sklepali pogodbe s samoupravnimi interesnimi skupnostmi, te pa nato z nekdanjim PTT-jem, je upravičenka za uveljavljanje vračila sredstev Občina kot pravna naslednica samoupravnih interesnih skupnosti. Občina nato sredstva, ko jih bo prejela, razdeli dejanskim upravičencem v zakonsko predpisanem roku.

Občina Trzin je zahtevek za vrnitev sredstev vložila na Državno pravobranilstvo v istem letu kot sosednji občini Domžale in Mengeš. Po tedanjem razumevanju zakonodaje so omenjene tri občine vložile zahtevek za vračilo celotnega zneska bivše občine Domžale s pozivom državnemu pravobranilstvu, da določi ključ za delitev. Z državnega pravobranilstva pa smo nato dobili poziv za dopolnitev zahtevka z razlago, da se morajo občine najprej same dogovoriti o delitvi, šele nato lahko ponovno oddajo zahtevek za vračilo sredstev.

Občina Trzin je v letošnjem letu pripravila predlog razdelitve, ki ga usklajujemo z Občino Domžale. Predvidoma bomo dopolnjevalni predlog vložili na državno pravobranilstvo v začetku aprila, nato pa mora pravobranilstvo odločiti o predlogu. Ko bo Državno pravobranilstvo sprejelo odločitev, bomo tudi to objavili v Odsevu.

Občina Trzin iz naslova vračanja vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje še ni prejela nobenih sredstev, v podobnem položaju pa sta vsaj še sosednji občini Domžale in Mengeš. Upravičence pa obveščamo še, da vračanje sredstev ni povezano z lastništvom podjetja Telekom Slovenije d.d., saj sredstva, ki bodo vrnjena v skladu z veljavno zakonodajo, izplačuje Slovenska odškodninska družba (SOD).

Občinska uprava

Vzgojni načrt prilagojen novim življenjskim pogojem

Vzgoja in izobraževanje se srečujeta in prepletata že od najnežnejših otroških let v vrtcu ter se nadaljujeta v osnovnih in srednjih šolah. Vzgojno-izobraževalni sistem ni tog in nespremenljiv, pač pa je nenehno v krogu spreminjanja, evalvacije in dograjevanja. Za to je poskrbljeno tako po strokovno-pedagoški plati kot po zakonodajni plati. Prilagajanja in spremembe so deloma tudi posledica vključitve Slovenije v Evropsko unijo.

Zastavlja se nam pomembno in obsežno vprašanje, kakšno izobrazbo in vzgojo potrebuje mladi za uspešno življenje v novih okoliščinah. Izhodišče razmišljanja o vzgoji v osnovni šoli je lahko »Poročilo Mednarodne komisije o izobraževanju za enaindvajseto stoletje«, pripravljeno za UNESCO. Poročilo vsebuje več smernic, od katerih se osredotočamo na dve:

- nova zasnova učenja bi morala vsakemu posamezniku omogočati, da odkrije in obogati svojo ustvarjalnost,
- vzgoja in izobraževanje morata omogočiti vsakemu človeku, da sam rešuje svoje probleme, oblikuje svoje odločitve in nosi svoje odgovornosti.

»Akademska izobrazba in usposobljenost za uspešno delo ne zadostujeta za reševanje globalnih problemov človeštva in planeta. Individualizem, poudarjanje pravic posameznika brez odgovornosti, potrošništvo, materializem, tekmovalnost, primarnost zunanjih ciljev, množična kultura ugodja... porajajo nepredvidljive posledice za življenje na Zemlji« (Miroslav Gomboc, Večer, 15.6.2007).

Glede na vse nove okoliščine življenja in dela ter ciljev vzgoje in izobraževanja se izkazuje potreba po oblikovanem načrtu, s katerim bomo dosegali tudi vzgojne cilje. V konceptu dela na vzgojnem načrtu so omenjeni štirje stebri izobraževanja:

- učiti se, da bi vedeli,
- učiti se, da bi znali delati,
- učiti se, da bi znali živeti v skupnosti in drug z drugim,
- učiti se, da bi znali živeti s seboj.

Da bi ta koncept, predvsem pa zadnja dva stebra izobraževanja, uresničili, bo vsaka osnovna šola v skladu z novelo Zakona o osnovni šoli (UL 102/2007) oblikovala t.i. vzgojni načrt (VN), s katerim bomo ureničevali predvsem zadnja dva stebra izobraževanja.

Pri oblikovanju VN moramo sodelovati vsi subjekti, ki se srečujemo v šoli - učenci, učitelji in starši. Po potrditvi s strani Sveta šole bo postal del letnega delovnega načrta in bo na šoli začel veljati s septembrom 2009.

Vsak človek si skozi življenje zgradi svoj osebni sistem vrednot, ki ga vodijo pri vsa-

kodnevem ravnanju in odločitvah. Šola, starši in okolje moramo uskladiti vrednote, za katere verjamemo, da jih mora naša mladina pridobiti v času šolanja. To bo povečalo temeljni občutek varnosti in zaupanja, na osnovi katerega je možno kakovostno sodelovanje in uspešno učenje.

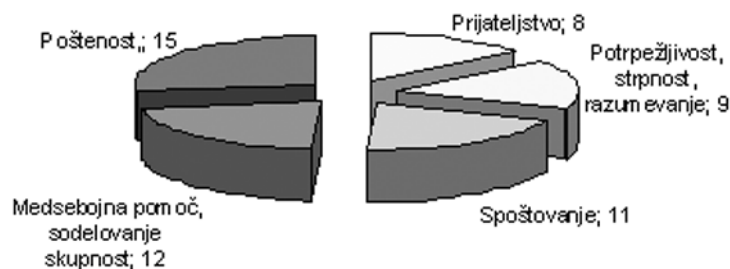
Priprave VN smo se na naši šoli lotili temeljito in sistematično, zato smo sklenili začeti pri vrednotah in viziji šole. V ta proces smo bili vključeni strokovni delavci, učenci in starši. Učitelji na delovnih konferencah, učenci na razrednih urah, starši na roditeljskih sestankih ali individualno smo razmišljali in izbirali osnovne vrednote, za katere si želimo prizadevati na naši šoli. Zbrane rezultate anket in vprašalnikov je analizirala posebna delovna skupina, v katero bomo v nadaljevanju vključili še učence in starše. VN bo nastal na osnovi oblikovane **vizije**, ki vključuje **vrednote**, za katere smo se opredelili učenci, starši in učite-

lji. Temeljit pa bo tudi na vrednotah, zapisanih v obstoječi zakonodaji Republike Slovenije, in dokumentih, usklajenih na nivoju EU. Šele na osnovi sprejetih vrednot in oblikovane vizije šole se bomo lotili oblikovanja vzgojnega načrta na operativni ravni.

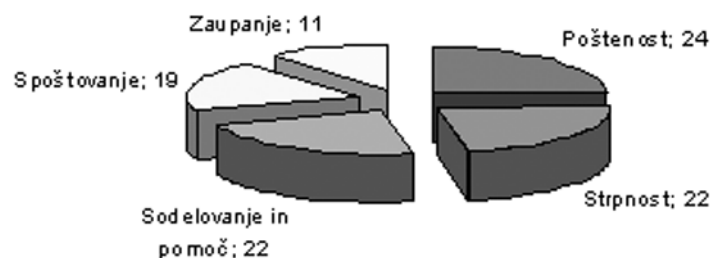
Morda je zanimivo, kako smo izbirali vrednote, za katere si želimo prizadevati. Spodnji grafikon prikazuje analizo anket. Vidimo, da so nesporno najbolj izpostavljene vrednote spoštovanje, sodelovanje in poštenost.

Oblikovanje VN je obsežna in zahtevna naloga, pri čemer je potrebno poudariti, da bo VN nikoli končana zgodba. Le-ta se bo spreminjal, prilagajal in izboljševal. Predvidevam, da bodo subjekti, ki jih bo VN vključeval, že kaj kmalu ugotovili dobre in slabe plati. Zato bo VN potreben nenehne- ga spremljanja in nadgrajevanja.

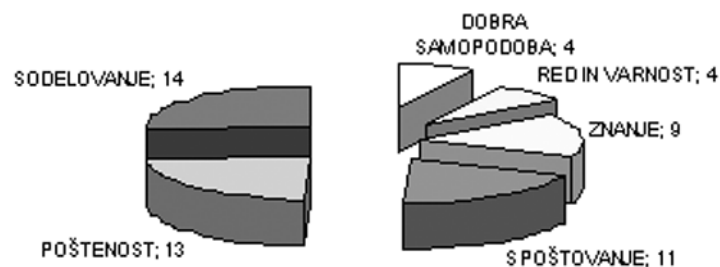
Vrednote - učenci

Vrednote - učitelji

Vrednote - starši

Naj bom na tem mestu tudi nekoliko kritična. Šolska zakonodaja je uzakonila VN, pristojne instance, kot so npr. Zavod za šolstvo, Ministrstvo za šolstvo in šport, fakultete, ki izobražujejo bodoče učitelje in specialiste pedagoge, pa se namesto pomoči, ki jo pri tako zahtevnem projektu potrebujemo, učijo skupaj z nami.

Oblikovanje VN bo šlo tudi skozi več nadaljnjih faz. Oblikovati bo potrebno hišni red, šolska pravila in pravila o prilagajanju obveznosti. Da bi vse čim bolj učinkovito napravili, si bomo nekoliko pomagali z obstoječimi dokumenti, najdragocenejša pri tem pa bodo sporočila učencev, učiteljev in staršev, ki so nam jih posredovali z anketnimi vprašalniki.

V januarju in februarju smo namreč izvedli razredne ure za učence in roditeljske sestance za starše na temo »Vrednote in vizija naše šole«. Skozi vprašalnike, ki so jih učenci in njihovi starši izpolnjevali sodelovalno, z uporabo sodobnih tehnik »viharjenja možganov«, so kritično pogledali na življenje in delo v naši šoli. Podobne vprašalnike pa so izpolnjevali tudi učitelji.

Že omenjena delovna skupina je vprašalnike pregledala in ugotovila, da pravzaprav vsi ugotavljamo podobno.

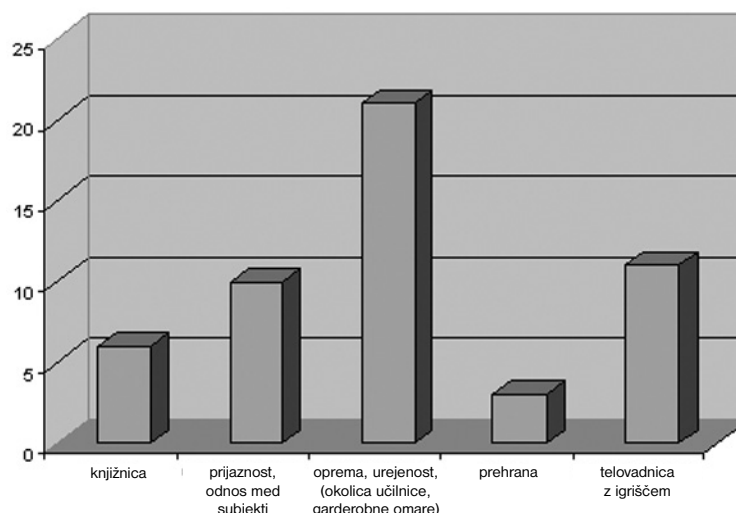
Starši so opomnili na pomen varnosti v šoli in izven nje, želijo si povečanega nadzora in okrepitve dežurstev, v čemer so se zelo približali mnenju učiteljev. V zvezi z opremo šole smo si učitelji, učenci in starši enotni, da je šola lepa in sodobno opremljena, za kar gre velika zasluga ustanoviteljici, Občini Trzin, potrebnih pa je še nekaj investicij, da bodo razmere res optimalne. Skupna je ugotovitev, da so obnove potrebne sanitarije v starem delu šole, šolska avla, tla v telovadnici, predvsem učenci pa na šolskem igrišču pogrešajo več igral in pitnik. V zvezi z urejenostjo šole vsi opazamo, da je potrebno še marsikaj popraviti, npr. prebarvati, obnoviti ali preprosto očistiti. Mešane pripombe so bile tudi v zvezi s prehrano, in sicer od pohval do kritik in pripomb na ceno prehrane. Razmišljali smo tudi o odnosih, ki nastopajo v trikotniku učenci, učitelji in starši. Enotni smo si bili, da je potrebno spodbujati medsebojno solidarnost in pomoč, se naučiti reševanja nesporazumov, vzpostaviti strožja pravila in posledično red te poiskati oblike učinkovitega vzgojnega ukrepanja. Učenci znanja in učenja niso posebej izpostavljali, zato pa smo na tem področju v komisiji našli nekaj skupnih točk učitelji in starši. Oboji poudarjamo pomen funkcionalnega znanja, ki bo našim otrokom koristilo in pomagalo v življenju. Želimo si primerno zahtevnost, doslednost, obremenitev učencev in več projektne dela. Delovna skupina je zabeležila še več posameznih pripomb, ki bi jih težko uvrstili v posamezen sklop.

Vsa mnenja, ki smo jih skozi analizo pridobili, bomo skrbno pretehtali. Treba je premisliti, kje trenutno smo, kam bi želeli priti, in še posebej, kako bomo to storili. Zavedati se je potrebno, da vsega ni možno popraviti čez noč, pač pa z majhnimi in zanesljivimi koraki. Imeti in videti moramo cilj pred seboj in potem ob vsakem koraku tehtati, ali nas le-ta vodi ali oddaljuje od cilja. In nenazadnje smo ob analizi stanja povprašali tudi, kaj je učenec in staršem na naši šoli všeč. Njihovi odgovori so grafično prikazani.

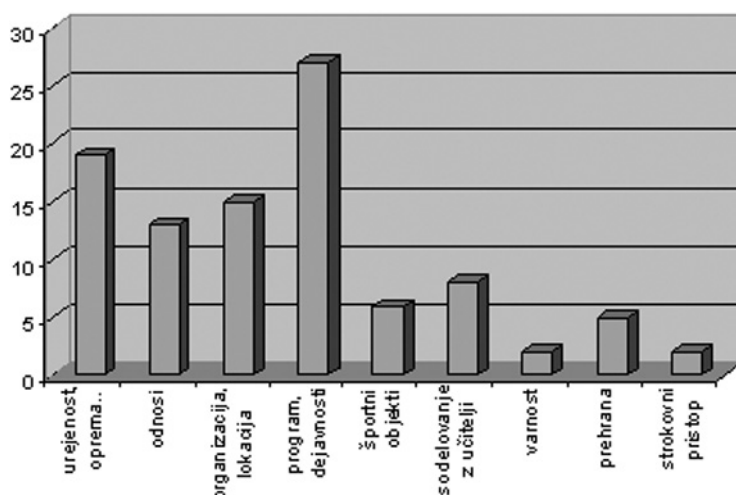
Če potegnemo črto pod vsem, lahko ugotovimo, da slika ni črno-bela. Marsikaj je potrebno spremeniti, veliko pa je tudi dobrega. Modro je, da dobre stvari ohranjamo, negujemo in razvijamo, slabosti pa odpravljamo. Verjamem, da nam bo s skupnimi močmi (učencev, učiteljev, staršev in lokalne skupnosti) in medsebojnim razumevanjem to tudi uspelo!

Pomočnica ravnateljice
Vanja Vogrin

Pohvale - učenci

Pohvale - starši

Vabilo na 9. zbor članov turističnega društva Kanja Trzin

Turistično društvo Kanja Trzin vabi vse svoje člane in simpatizerje na redni letni zbor društva, ki bo v petek, 28. marca, ob 19. uri v dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja. Med drugim bomo na zboru poslušali in obravnavali poročila o delu društva v preteklem letu, spregovorili o delovanju in financiranju društva v tem letu, obravnavali pa bomo tudi kadrovske problematiko in sodelovanje z drugimi društvi in organizacijami. Vse, ki vam ni mar turistična podoba in ponudba Trzina, vabimo, da se nam pridružite in sodelujete na zboru.

UO TD Kanja Trzin

Spominska razstava vezenin naše sokrajanke Tince Bizjak

Ob številnih obiskovalcih, ljubiteljih vezenin, svojcih, prijateljih in znancih pokojne Tince Bizjak, je v imenu Turističnega društva Kanja Trzin spominsko razstavo odprla ga. Iva Dolenc. Obudila je spomin na svojo prijateljico Tinco kot vsestransko izjemno gospodinjico, vedno pripravljeno na sodelovanje in pomoč.

O pomenu tovrstne dediščine, ki je neprecenljivo bogastvo naroda, je spregovorila ga. prof. Dušica Kunaver. Za različne prilike, božič, veliko noč, poroko in tudi smrt, so slovenske žene v zimskih večerih ob skromnih možnostih vezle. Tako kot plesi tudi vezenine odražajo značilnosti slovenskih pokrajin. In prav to je značilno tudi za vezenine pokojne gospe Tince.

Prireditve so popestrile ljudske pevke Cintare s pesmimi iz ljudske zakladnice. Razstava bo na ogled do 25. marca.

J. Valenčak

Območno srečanje otroških in odraslih folklornih skupin

Kot vsako leto je domžalska območna Kenota Javnega sklada za kulturne dejavnosti tudi letos ob pomoči Kulturnega društva Franca Kotarja Trzin pripravila območno srečanje otroških in odraslih folklornih skupin. Srečanje je bilo tokrat v dvorani trzinskega kulturnega doma, potekalo pa je prav na praznik žensk, 8. marca. Na povabilo k sodelovanju se je organizatorju odzvalo pet folklornih skupin, dve otroški, folklorna skupina KD Domžale in folklorna skupina OŠ in TD Trzin, ter tri odrasle, Folklorna skupina DU Komenda, KD Svoboda Mengeš in DU Kamnik. Srečanje, ki ga je povezovala Marta Starbek Potočan, je odprl gospod Pavle Pevec, vodja Območne enote JSKD Domžale, in se zahvalil Kulturno-umetniškemu društvu Franca Kotarja za pomoč in gostoljubje. Prva je nastopila otroška folklorna skupin KD Domžale, ki ima že dolgo tradicijo in številčno, močno zasedbo. Predstavila se

je z Rokovnjači, plesi Nojkatoliš, Križ polko in Cotiš, pesmimi Čin čin čin Drežnica ter zbadljivko Klemen iz Ljubljane.

Za njimi so na oder prišli domačini, otroška folklorna skupina Osnovne šole in Turističnega društva Kanja Trzin. Dobro so se izkazali z odrsko postavitvijo Ko nas zunanaj že v noge zebe, s plesi Bela bela lilija, Zibenšrit in Adleškim kolom, prikazali pa so tudi ristanc, preskakovnje in izštevanko En kovač konja kuje.

Tretji so na oder prišli člani folklorne skupine Društva upokojencev Komenda, ki so zaplesali venček gorenjskih plesov ter Mrzulina in Povšter tanc. Sledili so jim plesalci folklorne skupine Kulturnega društva Svoboda Mengeš, ki je po krajšem presledku spet začela delovati. Odplesali so prekmurske plesse ter plesa Tkalečka in Drmač.

Zadnja, peta, je nastopila folklorna skupina Društva upokojencev Kamnik, ki se je predstavila z odrsko postavitvijo Fantje po Polj' gredo ter plesi Mrzolin, Nojkatoliš, Ta požugana in promenadna polka. Zaradi boleznih med plesalci je tokrat manjkala Otroška folklorna skupina iz Moravč.

Nastopajoče so spodbujali res številni obiskovalci. Po srečanju so se sestali avtorji odrskih postavitvev, glasbenih priredb ter kostumskih podob oziroma mentorji folklornih skupin in ocenili

nastop vsake od folklornih skupin. Prav gotovo pa so bili veseli, kot je bilo slišati v pozdravnem nagovoru, da je zanimanje za folklorno dejavnost v vzponu.

J. Valenčak

To in ono iz knjižnice

Občina Trzin je dala na razpolago revijo PRAVNA PRAKSA OD LETNIKA 1999 DO 2006. Bralcem je na razpolago v čitalnici knjižnice.

Ob kulturnem prazniku je prizadevna knjižničarka pripravila razstavo, štirinajst mladih bralcev pa je reševalo književno uganko o Prešernu. Izžrebana je bila Tjaša Matičič. Dobila je knjižno nagrado.

Med počitnicami je bila v knjižnici ustvarjalna delavnica, kjer so deklice pod mentorstvom Tanje ustvarjale nakit.

Tudi druženje starejših bralk zadnji četrtek v mesecu se je »že prijelo« in pridobiva na sproščenosti in vsebini. Knjižničarka je predstavila »naj« knjige meseca, dogovorile so se o vsebini nadaljnjih srečanj ter poslušale predstavitev prebrane knjige.

Knjige so v preteklem mesecu darovali: Lukan Marija, Križaj Maja, Pavčič Mirjana, Rebolj Tine, Janežič Franciška in Novak Adela.

Meta Železnik

Ustvarjalne zimske počitnice

Kot vsake zimske počitnice je DPM Trzin tudi letos pripravilo dovolj pester program dejavnosti v tednu zimskih počitnic, od 18. do 22. februarja 2008.

Objava je bila ves mesec prej v Odsevu, prijavnice s programom in urnikom so učenci prvih dveh triad prejeli v šoli od svojih razrednih učiteljev.

Žal so bila naša prizadevanja proti pričakovanjem manj uspešna. Zadovoljivo število prijav (najmanj 7) je bilo le za en dan aktivnosti, in to smo izpeljali v sredo, 20.2.2008.

Vedno znova se sprašujemo, **ZAKAJ NI VEČJEGA ZANIMANJA ZA USTVARJALNO PREŽIVLJANJE ČASA?**

Kljub temu so člani društva in zunanji sodelavci izvedli ta dan **SLAŠČIČARSKO, LIKOVNO** in **ŠPORTNO** delavnico.

Udeleženci so bili navdušeni nad slastno dišečimi dobrotami, ki so bile rezultat njihovega dela. V likovni delavnici so ustvarjali z glino, v športni pa so uživali v igrah z žogo.

Vsi prisotni učenci so bili z delom zadovoljni, in to je motiv za naša nadaljnja prizadevanja. Veseli pa bi bili večjega odziva in ustvarjalnega sodelovanja med ostalimi, tudi s strani staršev. **Meta Železnik**

Miní reportaža s 5. Valentinovega malonogometnega turnirja

Naši končno na vrhu! - »Pekel« tudi tokrat upravičil ime. Prihodnjič res drugje? - Čestitke zglednim organizatorjem.

»Imate najboljšo publiko!«

Lepo vreme in toplo sonce, šepetajoči objeti pari, po ploščadi kompleksa T3 sprehajajoče se srečne družine - stotnija zanesenjakov pa ždi v zatohli telovadnici, in to kar cel dan! Takšna je pač (že pet let zapored) realnost druge februarske sobote, ko naš kraj gosti najboljše žogoborce od blizu ter daleč na tradicionalnem *Valentinovem malonogometnem turnirju*.

12 moštev (tokrat prvič kar tri trzinska!) se je za lovoriko najboljšega med seboj v veliki športni dvorani treh imen (Pekel, Ringelšpil ali Karuzel), vsem nam domači telovadnici OŠ, pričelo meriti že ob 9.00, zadnji sodnikov žvižg pa je tekmovanje zaključil ob 20.00.

Nadvse razveseljava vest, da so se vse tri domače ekipe v dopoldanskem predtekmovanju odlično odrezale in se zanesljivo uvrstile v nadaljevanje turnirja, se je bliskovito razširila po mejah občine in več kot očitno pripomogla tudi k še bolj nabito polnim tribunam v popoldanskih izločilnih bojih. Tu sta se v četrtfinalu navkljub dobrim predstavam žal morali posloviti zasedbi **Pekos I** in **II**, izkušeni fantje iz **MND Trzin** pa so se z racionalnim pristopom k igri ter veliko mero zbranosti zavihteli do sklepnega dela dne ter v velikem finalu branili barve Trzina.

Naši upi z motivacijo seveda niso imeli težav, je pa bilo potrebno ohraniti hladne glave, saj so '06 v skoraj identični situaciji v neznanski želji po zmagi enostavno pregoreli, ta občutek pa so si presneto dobro zapomnili ter sklenili, da ga ne bi radi znova doživeli. *»Za koga zmagujemo - ZA TRZIN!«* je zadonelo iz slačilnice naših, nato pa je šlo zares. Navkljub pregovorni prednosti domačega terena so bolje začeli podjetni gostje **FC Kaiserslautern** iz Gradišča in že po petih minutah vodili z 2:0, domačinom pa igra nikakor ni stekla - roko na srce, obetalo se jim ni nič kaj dobrega... Tedaj pa je v ospredje stopil prekaljeni vratar Trzincev Kobra in najprej nasprotniku nekajkrat preprečil še višje vodstvo, nato pa v poslednjih trenutkih prvega polčasa ubranil *»zicer«* **Kaizerjev** ter s potezo dneva, prekrasnim lobom prek celega igrišča, z eno potezo matiral presenečenega Čelešnikovega, čuvaja mreže! Gledalci v **Peklu** so znova oživeli, prav tako pa tudi upanje domačinov na preobrat. *»Gremo, finala se ne igra, finale se zmaguje!«* je Borut zabičal pred nadaljevanjem soigralcem, ki so nato na igrišču pustili srca, povsem prevzeli nadzor nad igro in na polovici drugega dela na veliko veselje prepolnih tribun najprej izenačili, nato pa v zadnji minuti zabili še zmagoviti gol. Ob skandiranju navijačev so tekmo mirno pripeljali do konca, ob zvoku sirene, ki je napovedala iztek igralnega časa, pa se je začelo... Dvorana je eksplodirala, nekateri so se veselili kot otroci, drugi so izčrpani popadali po tleh, številne so preplavile emocije, po *Ringelšpilu* je odmevalo *»So sehen Sieger aus... Pokali so se dvigali visoko, izpod stopra so se usuli konfeti in baloni v obliki srčkov, izme-*

njevale so se prepotene majice, firbci so se prerivali za avtograme, ramena so se šibila pod trepljaji, potrebno je bilo izkoristiti fototermin, na vrsti so bile izjave za medije, nazdravljalo se je s šampanjcem, nikomur se ni mudilo domov... Vsi, ki ste bili priče veličastnemu dogodku, boste ta nepozabni zaključek zagotovo še vsaj tisočkrat podoživeli! Naši so na koncu pospravili prizorišče spektakla, ugasnili luči ter za seboj zaklenili vrata. Preostanek večera so nato izkoristili za kratek oddih in proslavljanje uspeha (zahvaljujejo se Gorazdu Završniku), nato pa jih zopet čakajo služba, treningi, tekme, služba, treningi... **Fantje, kapo dol!**

Nekaj »naj« zanimivosti in statističnih podatkov turnirja:

- Strogi kontrolorji tovrstnih dogodkov so znova zmajevali z glavami nad neregularnimi dimenzijami igralne površine, nad razmerami pa so negodovali tudi nogometaši.
- Na 20 tekmah je bilo doseženih 119 golov.
- Za **MND Trzin** so igrali (po abecednem vrstnem redu): Luka Gubenšek, Andrej Cerar, Kobra, Matic Kociper, Grega Krevs, Borut Papič, Iztok Plevelj in Dušan Strmčnik
- Ekipe dežurne prve pomoči je posredovala le pri dveh lažjih poškodbah: v prepiru zaradi parkirnega mesta je občan drugega občana grobo odrinil in potisnil v vozilo, pri čemer si je boleče priprl dlan, druga nevšečnost pa se je pripetila med odhodom navijačev iz tribun, ko se je nesrečnežu preveč mudilo in je med preskakovanjem stopnic staknil zvin gležnja in si grdo potolkel brado
- In končni vrsti red: **1. MND Trzin**, **2. FC Kaiserslautern** Gradišče, **3. FC Fenomeni**, **4. FC Savsko**, **5. Pekos I**, **6. Pekos II** ...

Luka Gubenšek, organizator turnirja in igralec ekipe **MND Trzin**:

»Turnir je tudi tokrat minil v odličnem vzdušju, v dogovoru s Pekosi bi takšen dogodek spričo velikega zanimanja udeležencev lahko organizirali večkrat na sezono. Potrebno bo razmisliti tudi o večjem prizorišču, ki pa ga v našem kraju žal ni. Posebna zahvala gre izjemni trzinski publiku, ki je naš šesti igralec in brez katere vseh teh uspehov ne bi bilo. Veseli smo, da se vloženi napor, trdo delo in vse ure, prebite na treningih, obrestujejo na najboljši možni način. Tudi naslednje leto se bomo potrudili, sedaj pa nas čakajo še zadnja kola lig v Lukovici ter Ljubljani,« je zaključil popularni Lu.

Valentinov turnir, ki so ga na veliko zadovoljstvo vseh nastopajočih brezhibno vodili natančni delegatki Špela Knez in Vesna Dolničar ter avtoritativni delilec pravice, sodnik Andrija Petrovič, je tako znova čudovito uspel ter ponesel ime naše občine v širjave, športni zanesenjaki pa so se razšli s toplimi občutki, pesmijo na ustih in z veliko iskreno željo, da se znova čimprej snidemo!

Za Odsev ekskluzivno iz *»Karuzela«*, **Gašper Ogorelec**

Za žerjavčki je uspešno leto

Na letnem Zboru članov, kot se po novem imenuje najvišji organ društva, so se upokojenci seznanili z rezultati dela v preteklem letu. Prisotnih je bilo 113 članov. Vabilu pa se je odzvalo tudi 10 gostov: Janez Šolar, predsednik Pokrajinske zveze upokojencev, Stane Simčič, DU Kamnik, Nande Starin, DU Domžale, Mimi Strok in Marija Nahtigal z Vira, Očepek Vlado iz Moravč, Jože Kosmač, predstavnik Združenja veterancev Slovenije, Joži Trstenjak, predstavnik medgeneracijskega društva Jesenski cvet ter podžupan občine Trzin, Franci Mušič. Predsednik Franc Pavlič je z zadovoljstvom ugotovil, da je bilo preteklo leto delavno, pevski zbor je redno vabil in nastopal na številnih prireditvah v Trzinu in tudi v domovih za starejše občane v Domžalah, Mengšu in v Ljubljani. Recitatorska sekcija je v sodelovanju z Anico Gladek pripravila recital Aleksandra Sergejeviča Puškina in v počastitev 60-letnice župana, pesnika in pisatelja Antona Peršaka recital s predstavitev njegovih del. S slednjim so na povabilo lastnika galerije Knjigarna gostovali tudi v Domžalah. Že tradicionalno je postalo vsakoletno gostovanje dramske skupine iz Černeče pri Dravogradu, ki s svojo preprosto humornostjo in odlično igro gledalce vedno znova preseneti in do solz nasmeje. Dobro obiskano je bilo potopisno predavanje o Mehiki. Z velikim zanimanjem so člani sodelovali na srečanjih, posvečenih zdravi prehrani in zdravemu načinu življenja. Obiskali so tudi razstavo zdravih zelišč v Moravčah.

Stalnica so četrtkovi vsakotedenski pohodi. Kolesarji, člani našega društva, so se udeležili kolesarjenja Gorenjske regije, ki ga je organiziralo Društvo upokojencev Gorje. Prav tako so tekmovali strelci v okviru Gorenjske regije in dosegli v kategoriji posameznikov 1. in 3. mesto. Najštevilnejša je bila udeležba članov na izletih, piknikih in na novoletnem druženju. Z veseljem je predsednik izpostavil dejstvo, da je v preteklem letu začela delovati ustvarjalna delavnica, kjer članice izražajo svoje veselje do unikatnih izdelkov in preizkušajo svoje ustvarjalne sposobnosti. O tem so se lahko prisotni prepričali na zboru članov, kjer so prizadevne avtorice pripravile priložnostno razstavo, saj so bile predstavljene vse tehnike, v katerih so se preizkusile v tem kratkem času delovanja. Izrazil pa je obžalovanje, da tudi v preteklem letu, tako kot že dve leti prej, ni bilo uspeha pri oblikovanju moške in ženske ekipe za baliranje. A ker se Žerjavčki ne damo, bomo v letošnjem letu poskusili znova.

Svojo vsebino pri pregledu dela v preteklem letu je z natančnimi podatki dodala tudi tajnica društva Olga Stopar, ki je navedla, da je upravni odbor imel 6 rednih sej, kamor so bili vabljeni tudi člani nadzornega odbora in častnega razsodišča. Vsi sprejeti sklepi so bili v celoti realizirani. Do letnega zbora je bilo vpisanih 383 članov, v lanskem letu 13 novih. V preteklem letu je umrlo 5 članov, od začetka obstoja društva 42. Od leta 1999 do 31.12. 2007 se je izpisalo 31 članov.

Opravičeni plačevanja članarine so člani, stari nad 80 let; teh je 22. Vzajemno samopomoč plačuje 20 članov.

Izpostavila je še povezovanje med ostalimi društvi, z Občino, Zvezo društev upokojencev Slovenije, s Pokrajinsko zvezo Gorenjske regije, pripravo statističnega poročila, sklicevanje sej upravnega odbora, nadzornega odbora in častnega razsodišča, pisanje zapisnikov, pobiranje članarine, vodenje evidence članstva, pisanje voščil ob okroglih obletnicah in pripravo novoletnih daril za člane, ki so starejši od 80 let.

Svoje poročilo je zaključila nadvse čustveno in prepričljivo »**Apeliram na vse, da se večkrat spomnimo na člane, ki so s svojo stisko in starostjo sami, pa na bolne v bolnišnici in doma ter v domovih za starejše občane - obiščimo jih kdaj, saj hodimo po isti poti. Istočasno se zahvaljujem vsem, ki ste mi pri mojem delu pomagali, in prosim, PODARITE NASMEH, SAJ NIČ NE STANE, marsikomu pa prinese občutek, DA NI ČISTO SAM!**«

Meta Železnik

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov

Obveščamo vas, da bomo v občini Trzin v sredo, 16. aprila 2007, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo dne 16. 4. 2008 sprejemali:

- od 15.30 do 17.00 ure na dvorišču Mengeške 9, Trzin,
- od 17.30 do 19.00 ure na parkirišču pred trgovino Mercator.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.
- Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
- Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno-tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Lep pozdrav!

Podbočje je bilo močnejše

Utrip Trzin : Podbočje 73 : 85

Derbi zadnjega kroga 3. SKL med domačim moštvom Utrip in gostujočim Podbočjem se je končal v korist gostov. Veliko bolje so tekmo začeli gostje, zadevali od daleč, z ozko in močno obrambo pa na drugi strani preprečevali koše domačim. Domači so kot šolarčki v prvi četrtini popustili pritisku in zgrešili tudi 100 % priložnosti. Kazalo je že, da je tekma odločena, vendar so se domači zbrali, veliko bolje zaigrali v napadu in do polčasa zmanjšali razliko na deset točk. Ko bi bilo potrebno stopiti na plin, pa je bilo ponovno neverjetno veliko slabih podaj, zgrešenih t.i. zicerjev, gostje so izkoristili ponujene žoge in pobegnili. Tudi tokrat so se Trzinci vrnili v igro in po delnem rezultatu 11:0 prišli na razliko petih točk. V zadnji četrtini so uspeli priti tudi na tri točke razlike, vendar so gostje vsakič odigrali rutinirano in se napadu uprli. Konec tekme je bil odigran podivjano, saj so domači želeli zmagati, zato so hitro zaključevali napade in prekinjali nasprotnikove. Gostje so zaslužno zmagali z rezultatom 85:73.

Strelci: Utrip Trzin: ZAKRAJŠEK JAN 10 (2:1) /3/, POLANC PRIMOŽ 6, ERČULJ MATJAŽ 19 (3:2) /1/, NOVAK BINE 12 (2:2) /2/, STADLER BOŠTJAN 13 (3:2) /3/, POPOVIČ MARKO 1 (2:1), LEBAR MIHA 7 (2:1), ŠERCER GREGOR 5 /1/

Podbočje: ROZMAN F. 7 (9:7), PAVLOVIČ A. 2, FLAJŠMAN 10 (2:2), ŽAFRAN A. 2, SIMIČ V. 4 (8:4), ČERNELIČ 4 (2:1) /1/, STERGAR 24 (5:3) /1/, ROZMAN B. 24 (8:6) /4/, PLOJ 8 (7:2)

Matjaž Erčulj

Veterani vojne za Slovenijo so zborovali

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale (OZVVS), v katero je vključena tudi naša Sekcija VVS Trzin, je dne 9.3.2008 v domu krajanov v Ihanu opravilo svoj letni volilni zbor. Zboru so poleg gostov veteranov iz nekaterih drugih združenj in pokrajinskega odbora VVS prisostvovali tudi podžupani občin, v katerih delujejo posamezne sekcije, iz Trzina g. Franci Mušič.

Po podanih poročilih o delovanju OZVVS v preteklem letu, katera so bila vsa sprejeta, so bili razrešeni dotedanji organi in nato izvoljeni novi. Za naslednje obdobje je bil za predsednika izvoljen g. Janez Gregorič, ki je v času vojne 1991 poveljeval zaščitni četi OŠTO Domžale, ki je sodelovala v bitki v Trzinu. V predsedstvo OZVVS Domžale sva bila iz naše sekcije izvoljena g. Anton Žnidaršič in Jože Kosmač.

V programu aktivnostih za leto 2008 je največji poudarek na pohodih, tako Prešernov pohod v Vrbo, pohod generala Maistra v Ormožu, pohod z borci na Triglav, pohod v Dražgoše, pohod na Goteniški Snežnik in pohod po poti »Vojne za Slovenijo 1991« na območju Domžal. Nadaljnje aktivnosti bodo sodelovanje na svečanstih ob 160. letnici dviga slovenske zastave in ob dnevu veteranov, oboje na Vačah, sodelovanje na svečanstih ob državnih praznikih in letošnjih obletnicah konca I. sve-

tovne vojne ter 40. letnice ustanovitve teritorialne obrambe.

Najpomembnejša aktivnost sekcije VVS Trzin pa bo, kot že vrsto let, izvajanje predavanj za učence zadnjih razredov devetletk na vseh 10 osnovnih šolah v upravni enoti Domžale in v OŠ Komenda s temo »Ura novejšje zgodovine, 1989 - 1991, z videoprikazom bitke v Trzinu«.

Seveda pa se bomo veterani tako ali drugače vključevali in odzivali na družbeno do-

gajanje in aktivnosti, kamor bomo povabljeni.

Izkoriščam priložnost, da veterane povabim na večje sodelovanje in udeležbo pri naših aktivnostih in na plačilo članarine, ki je naš zelo pomemben vir financiranja delovanja.

Veteranski pozdrav!

Predsednik SEKCIJE VVS TRZIN
Jože Kosmač

V Trzinu spet kulturni maraton v mesecu knjige

Vorganizaciji DPM Trzin, Kulturnega društva Trzin, Knjižnice Tineta Orla, Osnovne šole in Občine Trzin bomo 23. aprila v počastitev meseca knjige organizirali celodnevno druženje vseh generacij.

Na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja se bo dogajalo MARIKAJ ZANIMIVEGA.

VSTOPNICA za SODELOVANJE bo KNJIGA, ki jo bo udeleženec zamenjal ali podaril.

Vse ostalo naj bo skrivnost oziroma vsebina presenečenja. Vsekakor pa za uresničitev prireditve potrebujemo vse tiste, ki pišete pesmi ali prozo, ilustrirate, interpretirate prozo, recitirate, požete ali igrate na katerikoli instrument.

KNJIGE POTREBUJEJO DOMIŠLJIJO OTROK - TO JE RES. A ŠE BOLJ RES JE, DA POTREBUJE OTROŠKA DOMIŠLJIJA KNJIGE, DA ŽIVI IN RASTE.

Astrid Lidgren

PRIJAVE oddajte na PRIJAVNICI, objavljeni v Odsevu, do petka, 11. aprila 2008,

dobite pa jih tudi v CIH-u, Knjižnici Tineta Orla, tajništvo šole in vrtca.

PRIJAVNICA za PRIREDITEV z naslovom:

**V mesecu KNJIGE -
KULTURNI MARATON v Trzinu -
23. april 2008**

Ime in priimek:

Razred: Telefon:

Vsebina nastopa - ustrezno obkroži:

branje svoje proze - svojih pesmi - ilustriranje
recitiranje - petje - igranje na instrument
(kateri in kaj)

Datum: Podpis učenca:

Podpis starša:

Tudi planinci s svojo pošto znamko

Slovenci imamo na področju poštne znamke zanimivo zgodovino. Seveda se radi pohvalimo z Lovrencem Koširjem, ki je že davnega 31. decembra 1835 poslal pisno vlogo Visoki dvorni blagajni na Dunaj za enostavnejši način obračunavanja poštne in prevoznih dohodkov od pisemskih in drugih pošilk, kar je bila pravzaprav idejna podlaga pisemski oziroma poštne znamki. Žal je bil njegov predlog zavržen in Avstro-Ogrska je nato svojo prvo pisemsko oz. pošto znamko izdala šele junija 1850. Angleška pošta jih je z izdajo 'Črna penija' (Penny Black) maja 1840 zato prehitela kar za celo desetletje, Lovrenc Košir pa za svojo idejo ni nikoli dobil pravega zadoščenja.

Od takrat je preteklo že veliko let in poštne storitve so se medtem korenito spremenile.

Med 'revolucionarne' dogodke na področju poštne prometa sodi tudi izdajanje osebnih poštne znamke. V tujini so poštne uprave že pred leti začele izdajati take znamke (in s tem posredno kar lepo služili!), pri nas pa je Pošta Slovenije svojo prvo, uradno izdajo osebnih poštne znamke predstavila 24. 1. 2007. Prvi primerki (privatnih) osebnih poštne znamke so nato nastali v marcu 2007 in storitev se je med uporabniki zelo razširila. Tako smo poleg poštne znamke, ki jih izdaja Pošta Slovenije, dobili kopico različnih osebnih poštne znamke.

Osebnostne poštne znamke so sestavljene iz okvirja, ki vsebuje vse elemente znamke, in dotiska znotraj okvirja z motivom po želji naročnika. Z osebnimi znamkami lahko na poseben način zaznamujemo dogodke ter promoviramo našo dejavnost.

Po nam znanih podatkih so prvo osebnostno pošto znamko v našem kraju izdali v Orientacijskem klubu Trzin decembra 2007 (če jo je izdal še kdo, bo za informacijo uredništvo Odseva zelo hvaležno).

Vodstvo PD Onger Trzin se je o izdaji posebne poštne znamke pogovarjalo že konec marca 2007. Z njo smo želeli počastiti 25-letnico društva, zato se nam z izdajo ni prav posebej mudilo. Morda je tako tudi prav, saj smo medtem iskali tudi pravo idejo za motiv. Z njim smo se slednjič vrnili k svojim koreninam - k bobnarstvu, ki je prisoten na društvenih plakatih že vse od začetkov društva, in ga je narisal Jože Cof. Emil Pevec je motiv računalniško obdelal, mu dodal nekaj toplih barv - v ozadju pa dodal tudi silhueto smrek z društvenega znaka.

Znamka je izšla 22. 2. 2008. Tako kot vse osebnostne poštne znamke tudi ta ni v javni prodaji, za zagrete filateliste pa bo možnost nakupa (pola po 20 znamk) vendarle obstajala v društveni spletni trgovini (<http://www.onger.org/trgovina.php>). **Emil Pevec**

Zbiranje gradiva o trziškem planinstvu

Kot smo že napovedali, nameravamo trziški planinci 25-letnico društva obeležiti tudi z izdajo jubilejnega zbornika. Ker želimo, da bi zbornik prinašal čimveč zanimivih informacij, prav tako pa ohranil slike in dokumente, ki bodo morda z leti za javnost izgubljeni, še enkrat vabimo k sodelovanju vse tiste, ki imate v lasti kakršnekoli zanimive fotografije, dokumente, priznanja ... - pač vse, kar se tiče planinstva.

Z vašo pomočjo bi morda lažje sestavili mozaik, kako se je planinstvo v Trzinu v preteklosti razvijalo.

Za vse dodatne informacije se lahko obrnete na tel. št.: 031 570 533 (Emil) ali pišete na elektronski naslov: info@onger.org.

UO PD Onger Trzin

Članarina v letu 2008

Več naših občanov se je že obrnilo na nas z vprašanjem, kakšna je letošnja višina članarine 'pri planincih'. Odgovor je enostaven - članarina se ni zvišala že dve leti - in se ni tudi tokrat. PD Onger Trzin članarino pobira v višini, kot jo je določila krovna organizacija - Planinska zveza Slovenije:

Vrste članstva	Članarina 2008 v €
A - najbolj aktivni člani z največ ugodnostmi (vključena naročnina na Planinski vestnik)	46,00
Ad - družinska članarina z družinskim popustom	43,16
B - aktivni člani z večino ugodnosti	18,00
Bd - družinska članarina z družinskim popustom	15,12
B1 - osebe, starejše od 65 let, z ugodnostmi B članov	11,00
PNO (osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost) - odrasli	9,00
S+S - srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi do 26. leta starosti, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	11,00
S+Sd - družinska članarina z družinskim popustom	9,52
P+O - predšolski in osnovnošolski otroci	4,00
P+Od - družinska članarina z družinskim popustom	3,28
PNO (osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost) - otroci do 16. let	4,00

Vse o članarini 2008 (vrste članstva, znesek priporočene članarine, pravice, ugodnosti, popusti, zavarovanje, ...) pa lahko preberete tudi na društveni spletni strani: <http://www.onger.org/?mode=novica&menu=0&id=1063>

Članarino lahko poravnate v Papirnici Čačka, preko društvene spletne trgovine (<http://www.onger.org/trgovina.php>), v 'nujnih primerih' pa pri Emilu (031 570 533).

ČESTITAMO!

Konec meseca svečana je vrste Trzincev okrepil mali junak Mark Pevec! Naš sodelavec, dolgoletni tehnični urednik oživiljenega Odseva, ki ga mnogi poznajo tudi kot predsednik trziškega planinskega društva Onger, Emil Pevec, je drugič postal očka. Ob rojstvu malega princa Emilu in mamici Ireni iskreno čestitamo, Marku pa želimo, da bi kleno, kot se za Pevce spodobi, zakorakal po uspešni življenjski poti! Da bi mu življenje postreglo s kar najlepšimi doživetji, uspehom in duhovnim bogastvom! Vso srečo, Mark! **Uredništvo Odseva**

Košarkarski turnir trojk bo

Obveščam vas, da bo tudi letos organiziran košarkarski turnir trojk v Trzinu. Turnir bo 22.3.2008 v telovadnici OŠ Trzin. Vse zainteresiran vabim, da se čim prej prijavijo, predvsem zaradi lažje organizacije skupin.

Športni pozdrav
Matjaž Erčulj

Pozimi v glavnem suho in na suhem

Letošnji marec, nekdanj bolj znan kot sušec, se ni začel prav nič suho. Še več! Nekatere dele naše dežele je prav na debelo zasulo in celo v Trzinu smo zabeležili eno »najdebelejših« snežnih odej pravkar minule zimske sezone. Te dni se namreč od nas poslavljaja še astronomska zima, poklicni vremenoslovci so se je »odkrižali« že v začetku meseca. Morda jim jo je takrat vreme nalašč zagodilo! Narava pa je kar koprnela po vodi...Nič zato, če je malce višje ta prišla v svoji beli različici. Tako bomo lahko porabili neporabljeno sol za soljenje cest prihodnjo zimo, čeprav marsikomu ne bi škodila kot dodatek k pameti. Povsod po Sloveniji je bila količina padavin februarja podpovprečna. Do že omenjenega mokrega spomladanskega uvoda niso bila suha le polja in travniki, temveč je ostal na suhem tudi naš presvetli župan in istovrstni veljaki nekaterih sosednjih občin. In to ne kjerkoli, pač pa na Gregorčičevi v Ljubljani pred samo vladno palačo! Menda imajo v ti isti stavbi vestne in miroljubne vratarje, ki so jih lahko prišli do dobre spoznali. Zlobneži porečejo: »Krasna si vladna hči dolin, brdka v prirodi si lepota, a le dotlej, dokler med silnim delom te nihče ne zmoti (prosto po goriškem slavčku)«. Da bi bila ironija še večja, pa naj bi jih prav na ta dan ob isti uri zaman čakali na okoljsko-prostorskem ministrstvu. Verjetno imajo tudi oni nekaj »smetiščnega« masla na glavi, in je tak sprejem kot nalašč, da se ga razmaže po vsem kosu kruha. Dva Janeza, pa tako raznovrstna sprejema! Pri nas nam res nikoli ni dolgčas...

Smeti nas vse bolj žulijo, a nam zaenkrat to še ne povzroča drugih posebnih težav. Mačka pa bo zacvilila (beri: Trzinc bo vzkliknil »aufbiks«!), ko bodo prišle »posodobljene« položnice za odvoz smeti, njihovo sortiranje, predelavo ter uničenje. Takrat bomo trzinski Kranjci povzdignili glasove in izostrili poglede, saj vendar nismo nič kaj drugačni kot drugi kranjski Janezi, ki zacvilijo takrat, ko jim stopiš na rep. Proces »pridelave« smeti je večini še vedno deveta briga oziroma nekoristen nebodigatreba, kar je moč opazovati tudi na območju srednjega toka Pšate. Opazovanje in spremljanje vremenskih pojavov in procesov je namreč terenska »disciplina«, zato se lahko ukvarjamo z njo tudi med transportom odpadkov na ekološke otoke (tudi v Trzinu imamo otoke, manjka nam samo še morje...). Avtor pričujočih vrstic sem reden gost teh otokov, kjer se ukvarjam s »prebiralnim« gospodarstvom. In medtem ko iz več škatel po analizi njihove vsebine potrpežljivo vlečem posamezne sestavine, da ne bi pomotoma vrغل kakšne od njih v napačen zabojnik, pride meni nič tebi nič sosed (marsikateri smeti kar pripelje, saj smo vendar »avtonarod«) in zabriše veliko vrečo v loku v »splošni« zabojnik in stvar je opravljena. Smeti so vendar v pristojnosti Brajdičev, Hudorovcev, Strojnikov in podobnih »izbrisanih«, kaj bi se z njimi ukvarjal sofisticirani, kompatibilni, transparentni, kompleksni, pozitivni in ne vem kakšen še vse sodobni človek (mestni različici moškega pravimo po novem kar metroseksualec).

Sicer pa smo v času čistilnih akcij, letos se je tudi ptičja gripa usmilila gregorjevih ladjic, ki so nam po mrzlem začetku meseca končno le prinesle pomlad. Prej ali slej se bo ta na široko razbohotila po deželi, pa vendarle je prav, da se ozremo še malce v bližnjo vremensko preteklost. Februarja padavine nikjer v Sloveniji niso presegle dolgoletnega povprečja, tudi trzinskih 43 litrčkov na kvadratni meter je bila le polovica količine, ki smo je sicer vajeni. Podobna padavinska revščina so imeli tudi pri sosedovih (preglednica). Februar se je začel z deževnim vremenom, prvih pet dni je v presledkih deževalo, občasno tudi močnejše, malce višje pa snežilo. Naslednjih 24 dni smo bili brez padavin, z izjemo 15. 2., ko je naletaval sneg. Konec meseca je bilo izjemno toplo, v Trzinu skoraj 17, marsikje po državi pa celo več kot 20 stopinj Celzija! Lahko rečemo, da so bila zimska le jutra, pa še ta večinoma brez megle, saj smo jo lahko občudovali le trikrat. Nad dolgoletnim povprečjem so bile tudi februarske temperature zraka. V osre-

djem delu Ljubljanske kotline so bile za več kot 3 stopinje Celzija nad dolgoletnim povprečjem. Res pa je, da so bile nižje kot v istem obdobju lani. Zanimivo je, da je na Kredarici povprečna temperatura celo preseгла lansko februarsko povprečje. Zato ne čudi ugotovitev, da nas je sonce razvajalo za 50 % bolj, kot bi pričakovali. Minuli mesec smo opravili tudi z meteorološko zimo, natančneje zimskim tromesečjem, ki so ga spet zaznamovale nadpovprečne temperature zraka. V naši širši okolici je bilo, tako kot v večjem delu Slovenije, za več kot 2 stopinji Celzija pretoplo glede na dolgoletno povprečje referenčnega obdobja 1961-1991. Zimsko trajanje sončnega obsevanja v osrednji Sloveniji je bilo kar za petino daljše (in slajše...).

Jajce je eden od najbolj preprostih in znanih simbolov čaščenja življenja. (Foto: T.M)

Pustimo vendar preteklo vreme, pred nami je osrednji del kalendarke pomladi, ki se je pričela 20. 3. z vstopom Sonca v ozvezdje Ovna. In že takoj naslednji dan prva spomladanska polna luna, taista, zaradi katere smo imeli letos tako zgoden pust in bomo imeli tudi zgodnjo veliko noč. Pred nami je čas prebujanja po dolgotrajnem zimskem spanju (in kratkem spancu...), življenja, energije in novih moči, kratka čista in sveža energija, saj začenja Sonce nov cikel po nebu. Zadnji stavek seveda ni moj, pač pa je vedeževalskega porekla, a če vam bo pomagal in verjamete v to (Trzinci smo vedno nabrušeni in »fit« ter polni energije!) ga vsekakor vzemite za svojega. In ne pustite, da vas »farbajo«, dajte raje vi druge, če ne gre drugače, vsaj kakšen »kurji« pridelek, bolj znan kot jajce. Nič zato, če se bo še naprej vsak večer postopoma stemnilo do nižin, saj bo to iz deva v dan kasneje...

Padavine na izbranih merilnih postajah februarja 2008

(v mm oziroma litrih/m²).

POSTAJA/OBDOBJE	FEBRUAR 2008
Domžale	37
Ljubljana in Vodice	41
Trboje	42
Trzin	43
Polhov Gradec	52

Vir: Slovenski meteorološki forum, ARSO, privatna vremenska postaja Trzin.

V letu 2008 bo Kmetijsko gozdarski Zavod Ljubljana organiziral in izvedel naslednja izobraževanja:

- 1. Predavanje v okviru Pomladanskega kmetijskega podjetniškega sejma v Komendi** na teme hrušev ožig, koruzni hrošč, gliva *Phytophthora ramorum* na okrasnih rastlinah, krompirjeva ogorčica, ki se je pojavila tudi že na Gorenjskem, kostanjeva škara ter zelo nevaren virus - krompirjev viroid, ki se z okrasnih rastlin lahko seli na krompir. Te bolezni in škodljivci se lahko prenašajo z rastlinami ali deli rastlin, pomembni prenašalci bolezni in virusov pa so tudi čebele. Zato vabimo vse občane in ostale, ne samo kmete, ampak tudi čebelarje in ljubitelje cvetja, **v petek, 28.03.08, ob 9.00 v Dom kulture v Komendi.**
 - 2. Tečaj PREDELAVA MESA** bo od 19. - 21. maja v Litiji.
 - 3. Tečaj PREDELAVA SADJA** bo od 15. - 17. oktobra v Zadružnem domu v Zadvoru - Dobrunje.
 - 4. Tečaj PREDELAVA MLEKA** bo v jeseni 2008.
 - 5. Tečaj ZA NOSILCE TURISTIČNE DEJAVNOSTI** bo v novembru 2008.
 - 6. Začetni tečaj iz EKOLOŠKEGA KMETOVANJA** bo 26. in 27. marca v Zadružnem domu v Zadvoru - Dobrunje.
 - 7. Ostali izobraževalni tečaji za pridobitev ustrezne izobrazbe - certifikat** za opravljanje osnovnih ali dopolnilnih dejavnosti na kmetiji
- Obveščamo vas, da je spomladanski rok za prijavo **kandidatov v postopek za pridobitev certifikata** 19. maj 2008, jesenski pa 22. september 2008.
- Obrazci za prijavo in postopek in zapisnik o svetovanju so objavljeni na spletni strani: <http://www.nrpslo.org> (izvajalci, dokumentacija, dokumenti za izpeljavo postopka certificiranja).
- Pri NPK s področja kmetijstva (poljedelec, živinorejec, sadjar, vinogradnik, zelenjadar) je pogoj končana OŠ in vozniški izpit F kategorije.
- Za vse tečaje je obvezna predhodna prijava pri lokalni svetovalni službi**, ki vam bo posredovala tudi program izobraževanja in točne lokacije tečajev.

Ostala obvestila:

Vnos subvencij se bo pričel predvidoma od 5. marca do 15. maja 2008, zato vas prosimo, da predhodno uredite GERKE, registre kmetijskih gospodarstev, potrebne prenose nosilcev, plačilnih pravic... Vloge bomo vnašali samo po predhodni najavi. **Prosimo vas, da na vnos pridete pripravljeni**, zato spremljajte vsa javna obvestila, povabila na izobraževanje v Kmečkem glasu, Zeleni deželi in spletnih straneh.

Obvestilo KGZS - zavod Ljubljana,
Izpostava Kamnik 8317533; Berlec Peter, 8397769; Marta Kos

V slovo!

*Rahel veter je zapihal preko Kamniških planin.
V slovo je zasijalo sonce.*

Pred 15 leti se je ustavilo plemenito srce naše drage žene,
mamice, babice, prababice in tete

ANICE ZAVRŠNIK
Habatova, Trzin.

Počivaj mirno!
Hvala vsem, ki postojite pri njenem grobu in prižigate svečke.

Vsi njeni

Si želite delati v urejenem okolju in imeti dolgoročno varno prihodnost?

File d.d. je dinamično in inovativno podjetje, specializirano za proizvodnjo in razvoj klasičnega in z vrhunsko tehnologijo obdelanega netkanega tekstila ter večplastnih tekstilij za avtomobilsko, gradbeno in pohištveno industrijo.

Imamo 70-letno tradicijo, zelo uspešno posluujemo na evropskih trgih, širimo proizvodne kapacitete na visoko zmogljivih procesnih linijah. Imamo jasne tržne cilje. Odpiramo tudi novo tovarno v Škofji Loki. Za delo v proizvodnji na obeh lokacijah v Mengšu in Škofji Loki iščemo in zaposlimo inovativne in zanesljive kandidate.

K sodelovanju vabimo več sodelavcev:

UPRAVLJAVCE STROJEV - m/ž - 5 oseb

Odgovorni boste za vodenje in nadzor procesnih linij v proizvodnji. Delo poteka tudi ponoči ter ob sobotah in nedeljah.

Pričakujemo:

- vsaj IV. stopnja izobrazbe tehnične smeri
- osnovna računalniška znanja
- natančnost in zanesljivost pri delu
- komunikativnost, sposobnost timskega dela

Nudimo vam:

- dinamično delo in varno zaposlitev v urejenem delovnem okolju
- možnosti strokovnega izpopolnjevanja
- stimulativno plačo
- nagrajevanje glede na rezultate
- možnosti napredovanja
- družinskemu okolju prijazno podjetje

Delo sklenemo za nedoločen čas, s trimesečno poskusno dobo. Zainteresirane kandidate vabimo, da nam svoje prijave z dokazili posredujejo na naš poštni ali elektronski naslov v roku 15 dni.

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA MAREC IN APRIL 2008

28. 3. 2008	ob 19:00	Zbor članov Turističnega društva Kanja Trzin	TD Kanja Trzin	DMR v CIH
28. 3. 2008	ob 19:00	Zbor članov KUD-a Franca Kotarja Trzin	KUD	Dvorana KUD
30. 3. 2008	ob 10.00	Srečanje ob 33. prazniku invalidov	Medobčinsko društvo invalidov	Komunalni center Domžale
31. 3. 2008	ob 18.00	Razstava vitražnih slik Jožeta Babnika	DU	Avla CIH
5. 4. 2008	ob 19.00	Gostovanje pevcev in glasbenikov iz Šentprimoža - Podjuna	TD Kanja Trzin	Dvorana KUD
11. 4. 2008	ob 18.00	Razstava Pozdrav z bojišča - 1. svet. vojna in boj za meje po njej na razglednicah	Medobčinski muzej Kamnik	Avla CIH
12. 4. 2008	ob 19.00	Predavanje evropske poslanke Ljudmile Novak		DMR v CIH
16. 4. 2008		Odvoz nevarnih odpadkov	JP Prodnik	
23. 4. 2008		Kulturni maraton	Knjižnica, OŠ, KUD, DPM, občina	Ploščad pred CIH